CELJSKI TEDNIK

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA

CELJE, 4. JUNIJA 1965 — LETO XV. — ST. 22 — CENA 30 DIN

Velika slovesnost v Marija Gradcu pri Laškem

RAZVITJE PRAPORA

V POČASTITEV DAVJSETLETNICE OSVOBODITVE BO KRAJEVNA ORGANIZACIJA RDEČEGA KRIŽA V MARIJA GRADCU PRI LAŠKEM RAZVILA SVOJ PRAPOR. ORGANIZACIJA RDEČEGA KRIŽA JE V LAŠKI OBČINI ENA IZMED NAJDELAVNEJŠIH. ŠTEVILO ČLANSTVA IN HUMANIH AKCIJ SE JE V ZTDNJEM OBDOBJU PODESETORILO.

Na območju laške občine bo to že peti prapor, ki so ga razvili v zadnjem času. Z razvitjem prapora, ki bo povezan z raznimi kulturnimi prireditvami, kot so nastop pevskega zbora iz Laškega, nastop pevskega zbora podmladkarjev iz Radeč, moškega pevskega zbora iz Celja, nastop godbe na pihala in recitatorjev, bodo manifestirali pomen organizacije Rdečega križa.

Že dopoldne bo svečan sprejem gostov na železniški postaji v Laškem, ki se bo nadaljeval s povorko, v kateri bodo sodelovali krvodajalci, podmladkarji in tečajnice. Povorka bo šla skozi mesto v Marija Gradec, kjer bo svečanost ob razvitju. Manifestacije se bodo udeležili med drugim tudi predstavniki glavnega odbora Rdečega križa in predstavniki občinskih odborov s področja nekdanjega celjskega okraja.

Za to svečanost, ki bo trajala ves dan, so priprave že v teku. Po predvidevanju organizatorjev se bo razvitja prapora udeležilo več kot tisoč občanov iz bližnje in daljne okolice. Prireditev se bo odvijala pod pokroviteljstvom laške pivovarne. Razvitje prapora bo 20. junija.

10 KRAJEVNIH SKUPNOSTI

Občinska skupščina v Sevnici je odobrila ustanovitev krajevnih skupnosti v Loki, Zabukovju, Blanci, Boštanju, Krmelju, Šentjanžu, Studencah, Bučki, Primožu in v Sevnici.

Pri ustanovitvi so upoštevali izjemen položaj Primoža, ki nima vseh pogojev, vendar si želi preko krajevne skupnosti in uvedbo krajevnega samoprispevka izboljšati gmotni položaj.

Skupščina je predvidela, da za začetek prejme vsaka krajevna skupnost po 300 tisoč dinarjev.

Delam in bom delal

(RAZGOVOR Z NEKDANJIM INTENDANTOM BOLNICE ŽIMA ANTONOM OFICEM-PAVLETOM)

Svet se je stisnil v ozko dolino, ki so jo obkrožali hribi in po njih razmetane domačije. Dramlje so ostale že daleč za mano, in Križ pod njim, pri katerem je padel v nemško zasedo. Mogoče je ravno za tem gozdičem hotel pozdraviti kolono, ko je ob srečanju spoznal, da ni prava in ne naša. Vreča, ki jo je nosil na hrbtu, je padla na tla, on pa jo je ucvrl. Ko je pritekel do gozda, ni mogel do sape. Znoj mu je curljal iz rokavov suknjiča, on pa je začuden, kot riba na suhem hlastal za zrakom. Le zakaj niso streljali? Hoteli so ga živega. Pustil jim je le vrečo, dragoceno vrečo moke, ki jo je nesel v bolnico.

Mogoče je tisto noč prav pri oni domačiji splašena mula, ki se je iztrgala iz partizanske kolone, pregnala Nemce, da so pozabili na ujeto žensko, ki je bila slučajno njegova žena.

Dan za dnem, noč za nočjo je švedral po tem blatu, ujet v trenutku, ki je pomenil večnost ali JUTRI, ko je na hrbtu prenašal ranjence v bolnico. In ko je doktor Hrušovar Gabrijel-Drago nemočno dvignil pogled — zgodilo se je tudi to — si je ponoči znova oprtal mlahavo telo na hrbet. Z rokami je zravnal zemljo — praprot in smreka je bilo na grobu edino cvetje.

Ko sem pridrsal na hrib, je bilo pred mano PLETOVARJE. Tam na oni strani je SOHTA, pod Cirovcem in v njej nekdanja partizanska bolnica ZIMA. Tu spodaj pa je njegova domačija. In pred domačijo ogromna lipa. In on, nekdanji intendant PAVLE.

Sedela sva ob kmečki mizi ob žganju, ki je sililo tudi — skozi nos. V hlevu se je poskušal postaviti na noge teliček, ki se je ves slinav zazrl v dan nekaj trenutkov pred tem. V zmečkanem zavitku je ležala pred nama na mizi MEDALJA ZA ZASLUGE ZA NAROD. Prejel jo je pred štirinajstimi dnevi. Zrl sem v še bolj zmečkan papir, na katerem je pisalo:

-PREZIDIJUM NARODNE SKUPŠTINE FLRJ izdaje uverenje, da je drug ANTON OFIĆ-PAVLE nosilac MEDALJE ZASLUGA ZA NAROD. Beograd. 21. januarja 1950 godine.- Zgoraj je nekdo s svinčnikom pripisal: KLO Dramlje.

In vendar je medalja potovala v Pletovarje 15 (petnajst) let!

-Bil sem med prvimi partizani v Dramljah. Vsi tisti, ki sem jih jaz mobiliziral, imajo razna odlikovanja, jaz ga do pred petnajstimi dnevi nisem imel. Bolelo me je pri tem najbolj to, da so nekateri trdili, da sem ga zatajil. Ali razumete, zatajil?! Pred dvajsetimi leti so vedeli zame vsi iz brigad, ki so se borile na tem terenu. Medalja je potovala k meni petnajst let!-

Anton je v službi pri zavarovalnem zavodu. Ob nekem obhodu ga je srečal človek in ga lepo prosil, naj sprejme to kuverto in manjšo kuverto. MEDALJO. V Šentjurju so mu jo dali, naj mu jo izroči. In ko jo je po dolgem prigovarjanju sprejel, si je človek oddahnil, kot da bi uspešno končal nehvaležen posel.

-Zadnjič mi je nekdo dejal: Tona, kdaj boš zaprosil za penzijon, ko moreš tolikokrat v Šentjur za pričo pri uveljavijanju posebne dobe za borce? To je dober, vendar žalosten vic. Jaz ničesar ne zahtevam in ne prosim. S svojimi rokami sem si zaslužil to, kar imam. Delam in bom še delal, toda mnogi skušajo uveljaviti preveč.

Pravi, da pogreša MILICO GABROVEC-LENKO. Nekoč, pred več kot dvajsetimi leti ga je mobilizirala in bila na tem področju sekretar okrožja.

Njegove besede so trde in trpke. Odpri je vrata in mi skozi dež pokazal na njive pred hišo. Lani je bila kategorizacija zemlje. Šlo je predvsem za pomoč višinskim kmetom. Njive, ki jih je pokazal, so bile razvrščene v četrto kategorijo, torej oproščene davkov. Tiste njive pred hišo niso njegove. Tudi svet, ki se dviga v hrib, je uvrščen v četrto kategorijo. Razen njegovega vinograda, ki je tik pod vrhom in je v tretji.

-Ne razumem, ali mora biti to danes res tako, ali to nekdo dela za nalašč. Zakaj mora nekdanji borec v Marija Dobju še danes nositi vodo iz mlak na hrbtu do domačije?

Rekli so: pomagajmo kmetu-borcu. Kombinat je ponudil manjše stroje v nakup s triletnim posojilom. Sosed je naročil motorno kosilnico in vložil 100 tisoč dinarjev. Ko bi jo naj prejel, so mu povedali, da s posojilom ni nič in da naj priloži še pol miljona v roku desetih dni. Povejte mi, kje naj ga vzame?

Lani je občina odpisala davek nekaterim kmetovalcem-dolžnikom. Med njimi so nekateri, ki imajo lepša posestva. Jaz, čeravno težko, plačujem v redu. Zato nisem bil deležen te bonitete. Mnogi med njimi niso upravičeni. Ob takih primerih človek izgubi veselje in sčasoma zaupanje.

Pred več kot dvajsetimi leti mu je neko noč na hrbtu, ko ga je nesel v bolnico, izdihnil ranjeni partizan.

Pred nekaj trenutki se je prikobacal na svet v njegovem hlevu teliček, katerega del bo šel za odplačilo vinograda, ki je v tretji kategoriji.

JANEZ SEVER

Posvetovanje predsednikov občinskih sindikalnih svetov

SINDIKATI - MOBILIZATORJI

REPUBLIŠKI SINDIKALNI SVET JE ORGANIZIRAL V SOBOTO V CELJU BAZENSKO POSVETOVANJE PREDSEDNIKOV OBČINSKIH SINDIKALNIH SVETOV, PREDSEDNIKOV OBČINSKIH ODBOROV SINDIKATA STORITVENIH DEJAVNOSTI IN PREDSEDNIKOV SINDIKATA DELAVCEV INDUSTRIJE IN RUDARSTVA. POSVETOVANJE SO SKLICALI Z NAMENOM, DA BI UGOTOVILI, KAKO SE NA TEM OBMOČJU REALIZIRAJO STALIŠČA III. IN IV. PLENUMA SZJ.

Na območju celjske občine so v zadnjem obdobju ugotavljali, da samoupravljanje ne napreduje tako hitro kot bi pričakovali. Zato so v delovnih organizacijah resneje začeli prenašati na samoupravne organe v obratih ne le dolžnosti, temveč tudi sredstva, s katerimi bo svet samostojno razpolagal. V tem obdobju se je večina delovnih organizacij resneje lotila nalog za stabilizacijo gospodarstva. Povečali so izkoriščanje notranjih rezerv, okrepili disciplino itd.

O gospodarski situaciji v Slovenskih Konjicah je govoril Vlado Pratnemer. Poudaril je, da je zavoljo pomanjkanja reprodukcijskega materiala in surovin situacija v Slovenskih Konjicah kritična. Kljub temu je proizvodnja v prvem tromesečju letošnjega leta za 10,7 odstotkov višja kot v istem obdobju lani. Vsa podjetja plan izpolnjujejo, izjemi sta le LIK in opekarna. Težave pa ima tudi Konus, kjer so surovine od tri do štirikrat dražje od usnja.

Po izčrpni razpravi so na posvetovanju formulirali stališča, ki naj bi jih sindikalne organizacije zavzele v tem novem položaju. Le-te bi se morale tesno povezati s kolektivi in delovne ljudi vzpodbujati k večjemu in boljšemu delu in k odločnejšemu odpravljanju pomanjkljivosti in slabosti v našem gospodarstvu.

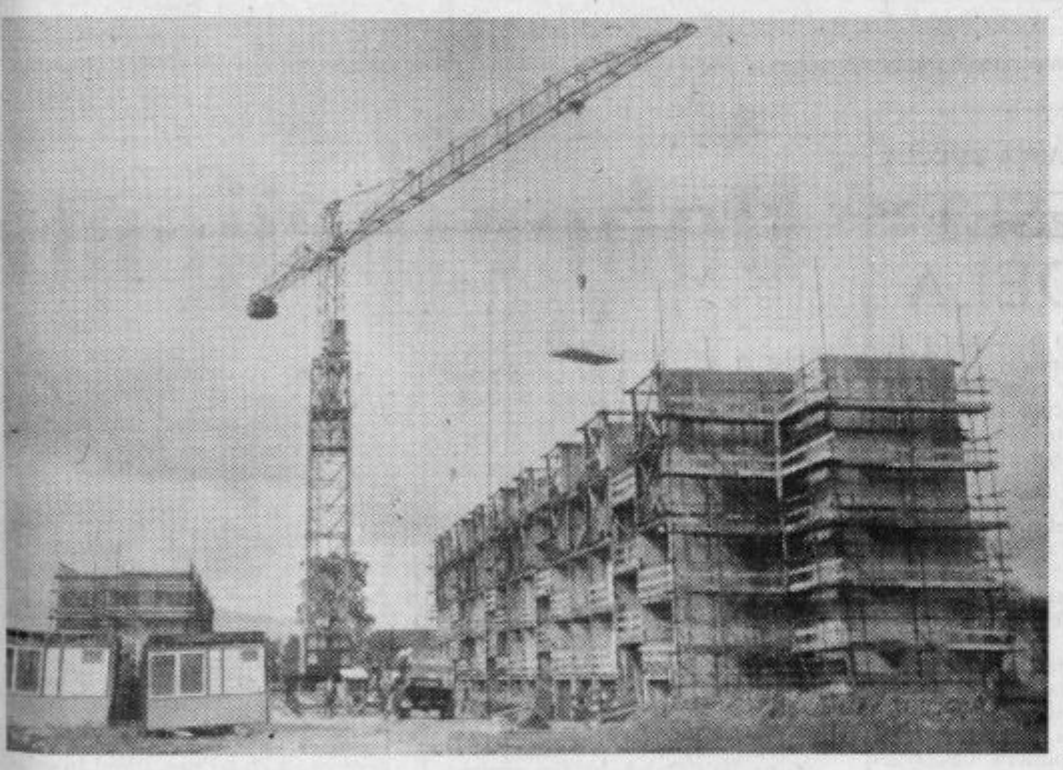

V NASELJU OTOK III V CELJU GRADI CELJSKO GRADBENO PODJETJE INGRAD LETOS PRVA MONTAŽNA STANOVANJA. LETOS BODO PO MONTAŽNEM SISTEMU GRADNJE, KI JE ZELO HITRA ZGRADILI PREKO 400 NOVIH STANOVANJ.

Foto: J. Sever

Obisk v Bački Palanki

Med občinama Žalec in Bačka Palanka v Vojvodini se že več let razvijajo prijateljski odnosi, ki se odražajo v medsebojni izmenjavi izkušenj.

Lanske jeseni je prišla sindikalna delegacija iz Bačke Palanke v Žalec kot gost žalskih tekstilnih tovarn TT Juteks, TT Prebold in TN Polzela. Pred dnevi pa je žalska delegacija vrnila obisk. Delegacijo so sestavljali predsedniki sindikalnih podružnic tekstilnih tovarn in predsednik občinskega sindikalnega sveta Janez Meglič.

Delegacija je sodelovala tudi na letni konferenci sindikata v Bački Palanki in izmenjala izkušnje pri sindikalnem delu. Gostom so razkazali številna podjetja: industrijski kombinat Bačka Palanka, Vunoplet in Merkur ter druge, kjer so spoznali vzorno urejenost, primerne delovne pogoje ter skrbno gospodarjenje.

-ez

SKUPŠČINA OBČINSKEGA ODBORA SINDIKATA STORITVENIH DEJAVNOSTI

NUJNA INTEGRACIJA

Pretekli petek je bila v Celju druga skupščina sindikata storitvenih dejavnosti Celja.

Člani sindikata naj usmerijo aktivnost v intenzifikacijo gospodarstva ter v razvijanje in krepitev samoupravljanja.

Zanimivo je, da je v celjski občini v storitvenih dejavnostih zaposlenih 23,5 odstotka vseh zaposlenih, da pa je v tej panogi trikrat več delovnih organizacij kot v industriji. Ta razdrobljenost ima seveda slabe posledice, kajti stroški so v takih primerih visoki. Zato bi bilo prav, če bi določene dejavnosti integrirali — na primer nabavno službo v gostinstvu, knjigovodsko in računovodsko službo itd.

V preteklem obdobju se je pokazalo, da so samoupravni organi in sindikalne organizacije v storitvenih dejavnostih posvetile premalo pozornosti racionalnemu gospodarjenju, poslovnim stroškom itd. Podobno bi bilo tudi pri zaposlovanju. Čeprav je v terciarnih dejavnostih za zaposlovanje še veliko možnosti, pa bo treba zagotoviti predvsem primerno strokovno izobrazbo. Zavoljo tega so na občnem zboru sindikata storitvenih dejavnosti poudarili, da je treba dokončno usposobiti poklicne šole in odpraviti zastarel vajeniški sistem, hkrati pa je treba več pozornosti posvetiti tudi dopolnilnemu izobraževanju strokovnih kadrov.

V celjski občini so mnoge delovne organizacije v storitvenih dejavnostih v neenakopravnem položaju z ostalimi panogami gospodarstva. Predvsem glede na pravico upravljanja z osnovnimi sredstvi. Marsikje lokalov ne uporabljajo neposredni proizvajalci, zato bi bilo prav, da bi to nasprotje uredili.

V razpravi so udeleženci občnega zbora govorili o fluktuaciji, ki je posledica neurejenih osebnih dohodkov, o rekreaciji, o delu sindikata itd. Na občnem zboru so izvolili tudi nov občinski odbor in sprejeli smernice za nadaljnje delo.

IGRE BRATSTVA IN ENOTNOSTI

Letošnje igre bratstva in enotnosti bodo v tem mesecu v Zrenjaninu. Iz celjske komune se bo iger udeležilo nad 120 mladih ljudi, športnikov, recitatorjev in glasbenikov. Na pobudo ObK ZM Celje je bil že letos delno spremenjen koncept iger. Vedno večji poudarek bo na sodelovanju na področju kulturno-zabavnega udejstvovanja mladih, športni del iger pa bo vedno manjši. Letos bodo mladi tekmovali v atletiki, odbojki, košarki in rokometu. V kulturno-zabavnem tekmovanju pa se bodo pomerile folklorne skupine, narodno-zabavni ansambli in mladi literati.

VREME

Do konca tedna še nestalno vreme. Večkrat padavine. Večjih otoplitev ni pričakovati.

KONCERT SLEPIH

Prejšnjo soboto je priredil moški pevski zbor zveze slepih Maribor koncert v Narodnem domu v Celju. Zbor je pokazal solidno umetniško znanje in ga lahko primerjamo z že priznanimi slovenskimi amaterskimi zbori. Zahteven program je zelo zadovoljivo izvedel.

Kljub temu, da se je organizator zelo potrudil, je bil obisk izredno slab. Sprašujemo se, ali je vzrok v nerazumevanju za našo slovensko narodno in umetno pesem, kar je obžalovanja vredno, ali pa v podcenjevanju slepih?

D. V.

OBVESTILO

Cenjene naročnike in bralce obveščamo, da smo današnjo številko natisnili na osmih straneh zaradi povečanega obsega prihodnje slavnostne številke, posvečene dvajsetletnici Celjskega tednika. Hkrati prosimo za razumevanje.

V ŽALSKI OBCINI VEC NOVIH INVILIDOV LETNO KOT PRIUCITEV INVALIDOV ALI DELA MANJ ZMOŽNIH OSEB

MI MORAMO SKRBETI ZANJE

Dandanes je z zaposlovanjem invalidov in oseb z manjšo delazmožnostjo vsekakor težko. Tako ima tudi zavod za zaposlovanje v Žalcu težave, saj je kljub navezovanju stikov z zavodom za rehabilitacijo invalidov v Celju, komunalnim zavodom za socialno zavarovanje in predvsem s samimi gospodarskimi organizacijami, zaenkrat še nemočen in ne more ugodno rešiti vseh primerov.

Žal imajo delovne organizacije premalo razumevanja za zaposlitev invalidov ali manj zmožnih oseb. Običajno naletijo na številne izgovore in vse skupaj zaide v slepo ulico. Pri utemeljitvah pa botrujejo tudi realne zadeve, in sicer pomanjkanje stanovanj v bližini delovnih mest in podobno.

V gospodarskih organizacijah doslej še niso proučili, na katerih delovnih mestih bi lahko zaposlili invalidne osebe, ki bi lahko opravljale delo z enako storilnostjo kot zdrave. Gre le za pravilno razumevanje kadrovske službe in številni socialni problemi bi bili ugodno rešeni. Vsekakor je kljub temu razumljivo, da bi še ob takšnem razumevanju nikakor ne mogli zaposliti vseh, posebej tistih, ki so se v vse večji meri vdali v pasivni odnos do dela.

Doslej so uspeli zaposliti v lanskem letu 8 invalidov, medtem ko je v istem obdobju bilo prijavljenih enajst novih invalidov. Zavod sicer pomaga invalidskim delavnicam na Vranskem s tem, da daje posojilo ali pa kupi potrebne stroje za odpiranje novih delovnih mest. Tako je zavod lani dal invalidskim delavnicam na Vranskem tri šivalne in en prikrojevalni stroj v last ter posojilo v vrednosti treh milijonov.

Podjetje je v lanskem letu pričelo tudi s ključavničarsko dejavnostjo, kjer se je s pomočjo danega posojila priučilo pet invalidnih oseb, medtem ko so v konfekcijski delavnici priučili dve osebi.

Žal kljub številnim opravičljivim težavam, ki jih ima dandanes naše gospodarstvo in prav tako ostale organizacije, pa je vendar treba v dodoče posvetiti vse več pozornosti ljudem, ki so tako ali drugače izgubili možnost opravljanja dotakratnega dela. Nedvomno je naša dolžnost, da jim to omogočimo.

Pred dnevi je Tovarno emajlirane posode obiskal generalni sekretar zveze sindikatov Gane in predstavnik sindikatov iz Siere Leone. Gosta sta si ogledala proizvodne obrate in se nato dalj časa zadržala v pogovoru s predstavniki sindikata in drugimi družbenopolitičnimi delavci. Po ogledu Tovarne emajlirane posode sta visoka gosta odpotovala v Velenje. Posnetek prikazuje visoka gosta med ogledom proizvodnega obrata Foto V. David

SAVINJSKA DOLINA SPREMINJA SVOJ OBRAZ

KONČAN PROCES PODRUŽABLJANJA

TIPIČNA PODOBA MONOKULTURNE KMETIJSKE PROIZVODNJE ZASEBNIH PROIZVAJALCEV V SPODNJI SAVINJSKI DOLINI SE JE ZADNJA LETA BISTVENO SPREMENILA. PROCES PODRUŽBLJANJA KMETIJSKIH POVRŠIN JE V SPODNJI SAVINJSKI DOLINI ZAKLJUČEN. SEDANJE RAZMERJE BI RADI OBDRŽALI.

Tipična podoba monokulturne kmetijske proizvodnje zasebnih proizvajalcev v Spodnji Savinjski dolini se je zadnja leta bistveno spremenila. Proces podružbljanja kmetijskih površin je v Spodnji Savinjski dolini zaključen. Sedanje razmerje bi radi obdržali.

Govoriti o Spodnjesavinjčanih kot zgolj hmeljarjih, ni več mogoče, saj so se v zadnjih letih bistveno preusmerili v živinorejsko proizvodnjo.

Ta nujna preusmeritev je posledica krepko zastavljene politike kmečke proizvodnje v družbenem sektorju (kmetijski kombinat Žalec), kjer so v zadnjih letih na 700 hektarjih podružbljenih površin uveljavili najmodernejše proizvodne procese in dosegajo tako v kakovosti kot v količini zavidljive uspehe, obenem pa je to odraz zdravih in zanimivih oblik proizvodnega sodelovanja med kombinatom in zasebnimi kmeti.

Letos ima kmetijski kombinat v Žalcu proizvodni odnos z zasebniki na 900 hektarjih površin. Ta kompleks se je zadnja leta manjšal.

Kot na lastnih površinah, tako kombinat tudi obnavlja in modernizira hmeljišča v kooperaciji. In ker je doslej to obnavljanje bilo vse prepočasno (23—25 hektarjev!), bodo prihodnje leto šli smeleje v to, in sicer od 80 do 90 hektarjev letno.

In če si poblize ogledamo pogodbene odnose sodelovanja, se srečujemo s pogodbeno zagotovljeno ceno hmelja, z zagotovljeno zaščitno in strokovno službo ter z zavarovanjem pridelka. Poleg tega pa se kombinat pogodbeno veže, da dá vsak kilogram pridelka za 66 dinarjev strojnih uslug in za 36 dinarjev umetnih gnojil. Poleg tega daje kombinat avanse za proizvodne stroške kooperantu. In razmerje vlaganj v pogodbenem sodelovanju je 45 odstotkov kombinat, 55 odstotkov pa zasebnik. Kmet pa je pogodbeno vezan z normativi.

Kombinat je v zadnjem času smelo krenil v opremo kmeta kooperanta z lažjo mehanizacijo (v nekaterih dolinskih primerih pa celo s težjo). Doslej so dali že 90 kmetom motorne kosilnice (s pogojem, da letno spitajo najmanj štiri goveda). S tem bodo še nadaljevali tudi v nižinskih predelih, kajti kombinat je zainteresiran za povečano proizvodnjo mleka (tam, kjer je zbiranje mleka zanimivo!). Tako imajo že sedaj izrazite mlečne proizvajalce z 10 do 14 kravami. In v kratkem bodo 15 specializiranim kooperantom za mlečno proizvodnjo priskrbeli molzne naprave. V dolinskem predelu pa so dali tudi že sedem traktorjev skupinam kooperantov proti letnemu plačilu amortizacije in s pogoji, da na 1 hektar obdelovalne zemlje spitajo 1,5 goveda ali 5 prašičev ali da letno oddajo do 2000 litrov mleka.

Ti ukrepi pa imajo za posledico rast staleža živine. Tako je na žalskem področju poraslo število živine za 12 odstotkov (čeprav so se zasebne kmečke površine zmanjšale!) Največ je porasel stalež telet (kar za 47 odstotkov), medtem ko pri kravah še vedno beležijo 2 odstotka manj (to pa je spričo mnogo večjega padca staleža krav v Sloveniji vsekakor napredek!). Težava je v še vedno slabem pasemskem sestavu. Kombinat je sicer lani z nakupom rodovniških živali (lani 380 in letos 105 za kooperante!) in z uvedbo selekcijske službe uspel vsaj delno izboljšati stanje, vendar je doslej še vedno le 15 odstotkov čisto pasemske živine na žalskem območju.

Kombinat je v zadnjem času izvedel organizacijo odkupne mreže mleka. Lani decembra so odkupili do 15 tisoč litrov, sedaj pa že odkupujejo mesečno do 60 tisoč litrov ali dva tisoč litrov dnevno. Z novimi cenami od dosedanjih 18 din na 20 din po tolščni stopnji pa bodo dosegli najmanj do 3 tisoč litrov mleka dnevno od kooperantov.

S proizvodnjo brojlerjev so tudi uspeli, saj sedaj že tedensko dajejo na celjski trg od 3 do 4 tone.

Torej, če govorimo o sodobnem kmetijstvu, potem moramo govoriti o kmetijcih-kooperantih kmetijskega kombinata v Savinjski dolini. Izboljšanje pogojev za kmete-zasebnike pa bo vsekakor v neki meri omejilo dosedanji forsirani migracijski proces, kjer smo iz kmeta-proizvajalca ustvarjali čistega proletarca ali pa polproletarca, ki sta v svojem novem položaju več bremenila družbo, kot pa ji dajal.

J. Klančnik

OB SPREJEMIH V ZVEZO MLADINE

POVSOD SLOVESNO

Že nekaj dni prej, zlasti pa pred samim dnevom mladosti, je bilo v osnovnih šolah celjske komune sprejetih v ZM nad 800 pionirjev. Vsepovsod so bili sprejemi nadvse prisrčni in lepo pripravljeni. Mladinci, ki so pionirjem sprejeme organizirali, so med drugim poudarili pomembnost prehoda iz organizacije najmlajših v Zvezo mladine.

Zelo lepe sprejeme so pripravili na III., IV. osnovni šoli in v osnovni šoli Frankolovo, pa tudi drugod ni bilo nič slabše. Mladinci III. osnovne šole, kjer je zelo prizadevna kot mentor aktiva ZM tovarišica Šlandrova, so mlajšim tovarišem, ki so napolnili dvorano Narodnega doma, posredovali prijeten in skrbno pripravljen kulturni program, popoldne pa skromno zakusko.

Na IV. osnovni šoli, kjer so sprejeli okrog 140 pionirjev, je bil sprejem tudi skrbno organiziran. Skratka, z organizacijo, s pripravami, s samo vsebino letošnjih sprejemov smo lahko zadovoljni, četudi bodo ponekod razdelili izkaznice šele ob letnih konferencah v začetku junija. Toda — edino prav je, da smo temu dogodku posvetili nekoliko več pozornosti kot v preteklosti. Čeprav je to šele začetek seznanjanja in spoprijemanja novih članov ZM z nalogami, pa se moramo zavedati, da je začetek silno važen. Pri sprejemih smo uspeli, redne letne konference pa bodo lepa priložnost, da temu dodamo še pravo vsebino in obliko nadaljnjega udejstvovanja.

J. V.

PLODNO DELO

Pred dnevi je bila v dvorani gospodarske zbornice redna letna konferenca aktiva ZM ekonomske šole, ki se jo je udeležilo 120 mladincev in mladink. V poročilu je bila nakazana celotna aktivnost mladine v preteklem obdobju. Dijaki ESŠ so razvili bogato dejavnost prav na področju idejno-vzgojnega dela, v okviru mladinskih ur, ki jih je bilo 390, v klubu OZN, v marksističnem krožku, v svobodnih aktivnostih in drugod. Že kar tradicionalna nedejavnost na kulturno-zabavnem področju se je letos umaknila nekaterim lepim uspehom. Literarno-dramski krožek je organiziral nekaj uspelih proslav in pripravil igro »Svet brez sovraštva«, s katero so sodelovali na reviji dramskih del v Vojniku.

Tudi delo športnega društva je bilo pestro. Poleg tega, da so se najboljši športniki udeležili raznih občinskih in okrajnih prvenstev, je športno društvo organiziralo tudi medrazredno tekmovanje v košarki, ki je odlično uspelo. Na konferenci so v referatu in v razpravah nakazali mnoge probleme, ki onemogočajo dosego še boljših delovnih rezultatov. Opozorili so na nekatere abstraktne oblike idejno-vzgojnega dela, na pomanjkanje predavateljev, na premajhen interes mladih, na probleme vozačev ipd. Poudarili so tudi, da se sodobna stvarnost v šolah vse preveč idealizira in da se je še premalo uveljavila težnja pa realnem obveščanju mladih o vseh problemih in protislovjih naše družbe.

jv

VEČ SKRBI MLADINI

Občinska zveza prijateljev mladine Celje je sklicala posvetovanje, kjer so se predstavniki socialno varstvenih komisij pri krajevnih skupnostih, predstavniki centra za socialno delo ter predsedniki in tajniki društev prijateljev mladine pomenili o skladnem sodelovanju. Društva prijateljev mladine naj bi opozarjala socialne delavce na pereče primere, ki se pojavljajo na terenu. Gospodarske organizacije se še vse premalo zavedajo, da so urejene socialno varstvene razmere tudi člen, ki vpliva na produktivnost. Prav bi bilo, da bi tesneje in konkretno sodelovale pri reševanju socialno varstvenih problemov. Na drugi strani so ugotovili, da pri delu različnih organov in društev, ki obravnavajo ta vprašanja, ni mladine. Mladinske organizacije naj neposredno sodelujejo s komisijami pri krajevnih skupnostih ter z društvi prijateljev mladine. Materialnih sredstev pa je tudi tu veliko premalo.

l.

JUBILEJ DR. FRANCA KOKOLA

TRIDESET LET DELA

Preteklo soboto je kolektiv ginekološko porodniškega oddelka celjske bolnišnice priredil prisrčno slovesnost v čast dr. Francu Kokolu, zdravniku, ki je pred 30. leti svoje prvo službeno mesto nastopil v celjski bolnišnici in ji ostal zvest vse do danes. Kolegi, prijatelji in sodelavci so se dr. Kokolu zahvalili za njegovo prizadevnost, skrb in sodelovanje, čestitali so mu k doseženim uspehom in mu zaželeli še veliko let plodnega dela.

Dr. Franc Kokol si je v tridesetih letih svojega dela v celjski bolnišnici pridobil sloves izkušenega in dobrega zdravnika. V tem dolgem, plodnem obdobju je pomagal pri okrog 50 tisoč porodih, opravil nič koliko zahtevnih porodniških in ginekoloških operacij in prebedel veliko noči.

Doktor Kokol je prav gotovo odločilno vplival na razvoj ginekološko porodniškega oddelka v Celju. Njegovo delo je pripomoglo, da je oddelek pridobival na pomenu in doktor Kokol je v njem vsa leta vračal ženam tisto, kar najbolj potrebujejo — zdravje. Trideset let dela na istem delovnem mestu je lep jubilej. Tem lepši je, ker gre za zdravnika, za poklic, ki prav gotovo sodi med najtežje. Tako se čestitkam ob lepem prazniku dr. Kokola pridružuje vsa celjska javnost, ki želi slavljencu še veliko delovnih uspehov in osebne sreče.

PROBLEMI OBCINSKE PLESNE SOLE

S preureditvijo OF doma bo ostala občinska plesna šola brez prostorov za vaje. To pomeni, da bo ostalo letno 500 do 600 mladih ljudi iz celjske komune brez prepotrebne plesne vzgoje. Začetnih, nadaljevalnih in izpopolnjevalnih plesnih tečajev, ki so jih vodili znani plesni profesorji iz Maribora in Ljubljane, tako ne bo več. Vendar je vprašanje, če ta problem zadeva samo občinsko plesno šolo. Zato je prav, da vsi odgovorni faktorji v komuni poiščejo najbolj ustrezno rešitev tega trenutno težko rešljivega problema. Saj imajo mladi v Celju zelo malo možnosti za kvalitetno in kulturno zabavo. Poraja se tudi vprašanje, kako bo s plesi v letni sezoni. Nadvse potrebno in prav je, da sedaj, ko so se porajali nekateri problemi občinske plesne šole, vztrajno in premišljeno rešujemo sploh vprašanje plesne vzgoje, z njo pa tudi razvedrila mladih v naši komuni.

j. r.

6. RIBIŠKO TEKMOVANJE OB SOTLI

Dober prijem

Ribiška družina »Sotla« v Podčetrtku šteje vsako leto več članov. Poleg domačinov so se vanjo vključili mnogi ljubitelji ribolova še iz Štor, Celja in drugih krajev. V nedeljo so se že šestič zbrali k tradicionalnemu tekmovanju.

V mrtvici blizu »atomskih toplic« so vztrajno namakali trnke, čeprav je bila voda gosta in kalna. V motni vodi pa ni dosti uspeha! Predsednik družine ing. Vlado Tkavc je vihtel dolgo palico: »To je najboljši oddih, veste, prava blažilna masaža za živce. Pusto sploh ni, pač pa vznemirljivo! Glejte, kačo, kako se zvija na veji. To že vzburka kri!«

»In res je dolga belouška zaplavala mimo vrvice navzdol po mrtvici, kot bi si hotela ogledati čudno predstavo, petinštirideset palic, ki potrpežljivo lebdijo nad vodo. Takrat pa je zapel ribič na sosednjem stojišču. »In to! Glejta Pelka, zdaj bo nekaj!« Ribič je vrtel koleščk, kepast linj je otepal po vodi. »Hej, kdo ima podmetalko!« je vpil ribič. »Čakaj, samo počasi, utrudi ga«, so svetovali od vseh strani. Še malo in na travi se je premetaval zavaljen rumenkasto rdečkast kilogramski linj.

»Zdaj pa bo nekaj«, je vzpodbujal predsednik. »Jaz imam dolgo palico, še težjega ujamem. V takih mrtvicah so ribe, samo ščuk ne moremo iztrebiti. Ti, Petan, ne boš danes dosti natrnkal. Vidiš, pod dračjem pri tvojem stojišču čepi velika ščuka.« Pa res ni imel sreče!

»Ribolov ni samo zabava, šport, je tudi velikega pomena za turizem. Na Tekačevem bi radi uredili še drugi ribnik, pa na sredi zemljišča, ki ga nameravamo zaliti, stoji drog električnega omrežja. Upamo, da bo DES z razumevanjem prepreko prestavil in nam omogočil, da bomo dobili blizu Slatine svoj ribnik. Hop! »Ribica na trnku je prekinila pogovor.

Tekmovali so tri ure. Člani in mladinci. Najbolje se je odrezal tovariš Maks Šoba iz Celja, ki je uplenil najtežjega linja, za njim sta se zvrstila Polde Pelko in Ivan Bergoč iz Rogatca. Med mladinci pa so najbolje uspeli Janko Verdel, Tone Kokol in Jože Majcenič iz Rogaške Slatine. Prejeli so lepe ribiške nagrade.

Tekmovanje prirejajo vsako leto. Kmalu bodo priredili prav tako že tradicionalno meddružinsko tekmovanje hrvaških in slovenskih ribičev, tokrat v počastitev 20-letnice osvoboditve, ko so odstranili krivično mejo ob Sotli.

lr

LASTNIKI ENOSTANOVANJSKIH HIŠ

Dobavimo in montiramo:

1. **Kompletno ceneno toplozračno centralno kurjavo v enodružinskih hišah.**
2. **Kompletno klasično centralno kurjavo na vodo z radiatorskim ogrevanjem. Kotle vgrajujemo po želji naročnika. Fiksna cena je odvisna od števila vgrajenih radiatorjev.**
3. **Izvajamo tudi inštalacijo vodovodnih naprav po konkurenčnih cenah.**
4. **Vršimo čiščenje bojlerjev izven garancijske dobe.**

Možnost plačevanja s kreditom — kratkim in dolgoročnim.
Vse potrebne informacije in strokovna navodila dobite pri upravi podjetja, tel. 36 Žalec.

Se priporoča »Cev montaža« Žalec.

RAZGOVOR S PREDSEDNIKOM MLADINSKEGA AKTIVA GRIŽE — ZABUKOVICA

FORSIRANJE NI USPEŠNO

Mladinski aktiv v Grižah je po svojem delu že tretje leto najboljši v žalski občini. Mladina se je s svojim delom in življenjem vzrasla z občani, tako da si Grižani ne morejo zamisliti nobenih prireditev brez mladine. Ob našem srečanju smo naprosili za razgovor pred-

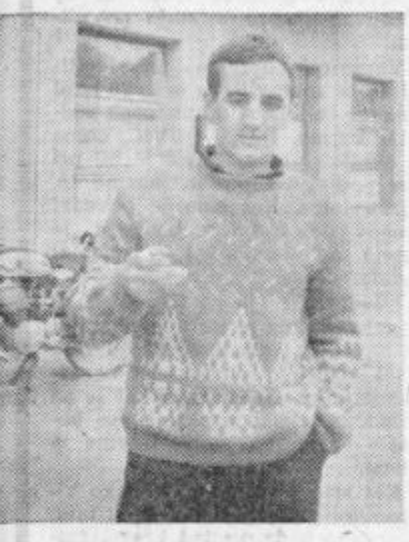

sednika aktiva inženirja MARTINA GORŠKA. Zatopljen v šahovsko igro, kot ostalih devet igralcev je za trenutek dvignil glavo iznad mize, ko smo ga zmotili.

— Želeli bi zvedeti, kako vam je uspelo že tretje leto zapovrstjo osvojiti naslov najboljšega vaškega aktiva v občini?

● Vsekakor z delom. Aktiv se sestoji iz dveh generacij, ki živita venomer skupaj, že od šolskih let naprej. Tako je lažje, saj se zelo dobro poznamo.

— Mladi ponekod tožijo, da na vasi ni razgibanega in zanimivega življenja. Mladi Grižani trdijo nasprotno.

● Življenje in delo si moraš sam urediti. Nihče ne bo organiziral za drugega. Mi si naše življenje sami poživljamo z raznimi akcijami in prireditvami, ki so postale že del nas samih. Pri nas ni dolgčas. Vedno imamo kam iti in kaj delati. Pozimi v klubu, poleti smo pa povečini na igrišču.

— Omenili ste klubsko življenje. Tudi drugod imajo klube, vendar jim ne uspe pritegniti mladino.

● Verjamem. Mladi imamo svoje življenje in svoje probleme. Če to uspešno strnemo in o tem govorimo, bodo mladi zadovoljni. Od programa je odvisno, ali bo klub poln ali prazen. Nekoč sem slišal, da mlade ne zanimajo razni dogodki v kulturnem in družbenem dogajanju. Naše klubske debate ta trditev zavračajo. Na naših debatnih večerih govorimo o političnih dogodkih, o gospodarskih dosežkih in problemih ter o kulturnem dogajanju. Zdi se mi pa, da bi ta trditev držala za mlade v večjih krajih, kjer imajo več prostega časa, ki ga nekoristno izrabljajo. Naša mladina dela ves dan. Kljub temu se zvečer zberemo v klubu ob televizorju ali ob razgovorih.

— Kako ste pridobili pomoč občanov pri svojem delu?

● Mladi moramo biti prvi v akciji. Z delom moramo pokazati, da smo enakopravni člani družbe. Šele takrat lahko tudi kaj zahtevamo. Delo mora biti vsekakor pestro, da mlade pritegne, toda ne sme biti forsirano, ker praksa kaže, da forsirane stvari niso uspešne.

— Pogosto slišimo, da mladi težko prodro v organe samoupravljanja, oziroma njihovo delo v teh organih pogosto ni uspešno. Kaj mislite vi o tem?

● Verjetno ne bom povedal nič novega, ker sem še premalo časa v službi. Smatram pa, da delo mladega samoupravljalca ni odvisno od njega samega. Če organizacija ne predlaga najboljšega kandidata, ali da se za volitve ne pripravi temeljito, ne more pričakovati tudi uspešnega dela. Po moje bi bil tak upravljalec uspešen, če bi že prej na seji aktiva predelal skupno z ostalimi člani predložene materiale.

— Ali pri vas ni problemov?

● Edini problem — kjer se čutim sokrivega — je v tem, da še do danes nismo uspeli navezati stike z mladimi rudarji, ki stanujejo v zabukovškem samskem domu. To so mladi ljudje, doma iz raznih krajev države in se težko vključujejo v naše delo in življenje. Mi in uprava Montane smo premalo naredili zanje. Tu mislim med drugim tudi na izboljšanje življenjskih pogojev.

J. Sever

V GOSPODARSKIH ORGANIZACIJAH NA ŠMARSKEM

POVEČAN DOHODEK

Po nepopolnih podatkih je gospodarstvo šmarske občine v prvih treh mesecih ustvarilo blizu 2,5 milijarde celotnega dohodka. V primerjavi z istim obdobjem lani se je celotni dohodek povečal za 35 odstotkov.

Večji padec beleži le kmetijstvo pri odkupu govedi, mleka in jajc. Zmanjšanje odkupa govedi je pripisati večjemu povpraševanju po kvalitetni živini. Popustil pa je za preteklo obdobje značilen odtok živine v sosednjo republiko. Cene na Hrvaškem so se izenačile s cenami v občini in je zaradi ugodnejših cen večji le še odtok telet.

Zamrznjenje cen na šmarskem območju ni povzročilo večjih problemov. Kljub temu je pričakovati, da bodo skladi ob koncu leta nižji kot preteklo leto. Kolektiv trgovskega podjetja namreč gradi novo trgovsko hišo v Rogaški Slatini. Poskusi, da bi podjetje zagotovilo dolgoročni kredit, niso uspeli, kratkoročni kredit — na eno leto — pa bi bil za podjetje preveliko breme. Tako se zna zgoditi, da bo v najslabšem primeru dograditev trgovske hiše preložena na konec leta 1966.

Dokaj neugodna situacija je v obrtnem podjetju »Rosla« v Rogaški Slatini. Delovni kolektiv je zadnji dve leti zaključil z izgubo, kot kooperanti pa tudi ne prejemajo rednih plačil za svoje izdelke. Pomanjkanje ustreznega materiala pa povzroča še dodatne težave.

Delovni kolektiv »Oblačil« v Rogaški Slatini je zaradi letošnjih gospodarskih ukrepov odstopil od gradnje proizvodnega obrata. Rezervna sredstva so uporabili za obratna sredstva in tako nemoteno in uspešno poslujejo.

V ostalih delovnih organizacijah poslovanje ugodno poteka. Gostinstvo in turizem sta dosegla razmeroma ugodne rezultate. V prvem četrtletju je šmarsko občino obiskalo nad 3.000 gostov, ki so ustvarili 46.000 nočitev. Ker se je glavna sezona šele pričela, bodo rezultati ob koncu leta še ugodnejši.

pk

SEJA OBČINSKE SKUPŠČINE ŠENTJUR

KLJUB TEŽAVAM ZADOVOLJIVO

V četrtek je bila tretja redna seja občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti občine Šentjur, na kateri so odborniki razpravljali o gibanju gospodarstva za tri mesece letošnjega leta. Iz poročila je bilo razvidno, da so ukrepi IS kot restrikcije glede obratnih sredstev povzročile težave glede normalnega poteka proizvodnje. Ob sprejemanju družbenega plana je obstajala tendenca, da bo naloge in smernice ter predviden obseg proizvodnje v danih razmerah možno doseči. Začasni pokazatelji poslovanja v I. četrtletju sicer to potrjujejo, vendar obstaja bojazen, da bodo omejitve obratnih sredstev predvsem v trgovini bistveno vplivale na znižanje prometa.

Industrijska proizvodnja je v prvih treh mesecih povečala vrednostni obseg proizvodnje za 20 odstotkov v primerjavi z istim obdobjem lani. Pojavlja se problem glede normalne oskrbe z repromaterialom v kovinski industriji in nekoliko nižje zaloge hlodovine v lesni industriji. Izvoz je v prvih treh mesecih znašal okoli 240 tisoč dolarjev ali 30 odstotkov letnega plana.

Glede na specifičnost kmetijske proizvodnje je težko dati točno oceno poslovanja kmetijske organizacije, vendar je kmetijska organizacija v prvih treh mesecih dosegla realizacijo v višini 30 odstotkov letnega plana izvoza. Odkup kmetijskega blaga v prvem tromesečju letošnjega leta je bil nekoliko višji kot v enakem obdobju lani.

V nekoliko bolj kritičen položaj je zašlo trgovsko podjetje Resevna, vendar so sedanje spremembe glede vplačila obratnih sredstev (po zaključnem računu OS) nekoliko izboljšale obstoječo situacijo. Iz razprave bi povzeli to, da bo naloga gospodarskih organizacij v letu 1965, da kar najskrbneje gospodarijo, da upoštevajo sedanje stanje in da stremijo k izpolnjevanju nalog, katere je postavil družbeni plan.

V nadaljnjem se je razvila živahna diskusija o stanju cest III. reda, katerih vzdrževanje po novem sistemu financiranja pade v breme občinskega proračuna. Ker je na območju občine 89 km cest III. reda, je občina za njih vzdrževanje namenila 53 milijonov dinarjev. Odborniki so bili mišljenja, da je vzdrževanje cest s strani cestnega podjetja nezadovoljivo in da bo moralo cestno podjetje posvetiti več pozornosti pravočasnemu krpanju cest in ostalim delom.

F. S.

Griže, nekoč majhna vasica na desnem bregu Savinje iz leta v leto spreminjajo svoj zunanji videz. Po ureditvi stanovanjskega naselja rudarjev, ki stoji na najvišjem koncu vasi, bodo letos začeli z gradnjo individualnih hišic, ki jih bodo gradili rudarji. Podjetje Montana je letos odobrilo iz svojih skladov sredstva za posojila rudarjem pri gradnji individualnih hišic. Prvih osem bodo zgradili pred kulturnim domom, v centru Griž.

Foto: J. Sever

ŠOŠTANJSKI UPOKOJENCI PROSLAVILI 20-LETNICO OSVOBODITVE

STANOVANJ NI, TODA...

Preteklo nedeljo so se šoštanjski upokojenci sestali na redni letni skupščini v dvorani glasbene šole v Šoštanju. Uvodoma je pevski zbor upokojencev zapel pesem »Zaslužen pokoj«, ki jo je spesnil predsednik društva Franjo Stanovšek, uglasbil pa tajnik Naraločnik.

Največ so člani razpravljali o novem pokojninskem zakonu, ki žal ni prinesel zaželenih teženj po izenačevanju starih z novimi upokojenci. Vsekakor so najbolj prizadeti upokojenci z minimalnimi pokojninami. Posebno ostra pa je bila razprava na račun občinske stanovanjske skupnosti zaradi pomanjkanja stanovanj za upokojence. Prav tako boleče je pomanjkanje klubskih prostorov za nujne potrebe tako močne organizacije, kakor je DU Šoštanj s svojimi 700 člani. Pri tem je vsekakor zanimiva ugotovitev, da v Šoštanju uporabljajo primerne stanovanjske prostore za drvarnice in skladišča, medtem ko je stanovanjska stiska znana. Primeri so očitni: v hiši na Koroški cesti št. 1 služi bivša kavarniška soba za drvarnico, bivši gostinski prostor v Mravljakovi hiši služi za skladišče, medtem ko bivša posebna soba za goste (v »Haukejevi hiši«) služi za drvarnico itd.

Društvo upokojencev je svoje zborovanje povezalo tudi s proslavo 20-letnice osvoboditve, kar je za Šoštanjčane posebej pomembno, saj je bila prav v Topolšici pri Šoštanju 9. maja podpisana brezpogojna kapitulacija nemških oboroženih sil na področju Jugoslavije.

Upokojenci so z enominutnim molkom počastili spomin vseh med letom umrlih članov društva, zatem pa položili venec k spomeniku zmage na Trgu svobode.

S. F.

ALI ŠE PROSVETNO DRUŠTVO V TABORU?

Kdo jim bo pomagal?

Če govorimo o dejavnosti prosvetnega društva v Taboru, potem žal moramo povedati, da tu že nekaj let ne deluje več prosvetno društvo. Pri tem je žal to, da je nekdanje delo prosvetnega društva v Taboru bilo zelo bogato, danes pa se vse delo društva »Partizan« omejuje zgolj na nekaj vadb v domu Partizana. Tako se v Taboru srečujemo le še z malo aktivnejšo mladinsko organizacijo, ki pa je zaverovana v družabne, klubske oblike dela.

Upravnik obrata kmetijskega kombinata v Taboru, predsednik krajevne skupnosti Edo Omladič je v razgovoru dejal, da imajo družbene organizacije vse možnosti za svoje delo v klubskem prostoru. Po njegovem mišljenju je med mladimi velik interes za kulturno prosvetno dejavnost, toda nimajo potrebnih kadrov, ki bi vodili posamezne sekcije.

Upadanje družbene aktivnosti je prišlo do izraza tudi v razgovoru, ki so ga organizirali v času predvolilne aktivnosti. Večina navzočih se je spominjala preteklih let, ko je bil Tabor poznan po Savinjski dolini po izredno razviti prosvetni dejavnosti.

Ne bi mogli trditi, da je izključna dolžnost prosvetnih delavcev, da skrbe za delo na tem pomembnem družbenem področju. Res pa je, da so prosvetni delavci za tovrstno dejavnost vendarle najbolj odgovorni. Upajmo torej, da bo dela voljna mladina v Taboru našla pri njih razumevanje in s tem tudi vodnike za kulturno prosvetno delo.

—an

SLOVO MATURANTOV

Nekdo iz prve klopi odpre vrata in pogleda na hodnik. »Že gredo!« nam ves nasmejan pove. Zaslišimo glas harmonike in veselo pesem.

Maturantje z rdečimi nageljni v gumbnicah hodijo, drže se za roke, iz razreda v razred. Srečni so, veseli, polni vere v življenje in ne boje se svoje bodočnosti. Ti fantje in dekleta so bodoči učitelji.

Nam je kar tesno pri srcu. Pogoltnemo solze. Pozdravljeni šolski tovariši, srečno opravite maturo! Vaš poklic ne bo lahek, vendar verno, da boste stopali vedro v bodočnost.

Za slovo še enkrat — prisrčen šolski zdravo in še enkrat — srečo v življenju!

Dijaki učiteljišča

Manj matičnih uradov?

Svet za notranjo politiko pri skupščini občine Šmarje je predlagal, naj bi se zaradi premajhne zaposlenosti matičarjev nekateri matični uradi ukinili. Skupščina predloga ni sprejela in je naložila svetu, naj na zborih volivcev reši to vprašanje.

V občini sta v matični službi polno zaposlena le dva matičarja: v Šmarju pri Jelšah in v Rogaški Slatini. Velja namreč, da je matičar polno zaposlen, če ima matični okoliš od 6 do 7 tisoč prebivalcev. Na tej osnovi so ugotovili, da je uslužbenec, ki opravlja matično službo v Rogatcu, zaposlen 50 odstotno, v Podčetrtku 30 odstotno, v Podsredi 20 odstotno, v Polju ob Sotli pa samo 10 odstotno.

Svet za notranjo politiko je zategadelj predlagal, naj bi bilo od sedanjih 10 le 6 matičnih uradov. Nespremenjena bi ostala matična območja Šmarje pri Jelšah, Rogaška Slatina in Rogatec. Matično območje Pristava naj bi poleg dosedanjega območja zajemalo še naselje Podčetrtek oziroma dosedanje matično območje Podčetrtka. Matično območje Bistrica ob Sotli bi zajemalo dosedanje območje in Polje ob Sotli, matično območje Kozje pa bi se povečalo še s Podsredo in Lesičnim.

Svet meni, da bi bila glede na krajevne razmere in oddaljenost posameznih vasi od predvidenih sedežev matičnih uradov, razdelitev primerna.

-pk

Komunalna banka Celje

Celjska mestna hranilnica in ostale poslovne enote banke

objavljajo novo

nagradno žrebanje

za vezane hranilne vloge, vložene v času od 1. januarja do 30. junija 1965

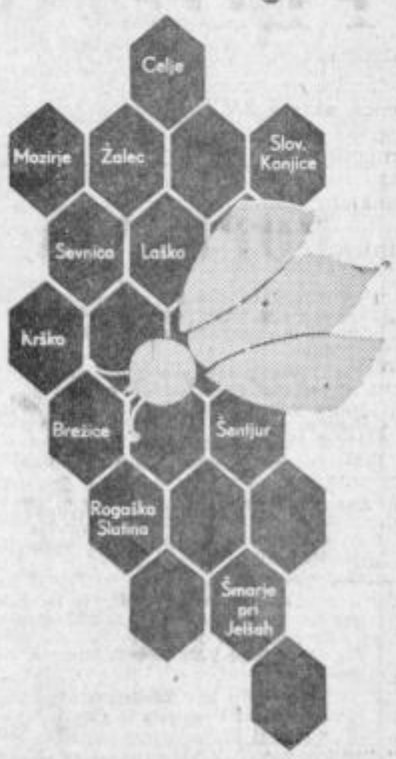

NAGRADE:

motorna žaga
televizor
moped
2 šivalna stroja
2 hladilnika
3 električni štedilniki
elektromotor
2 sesalca
3 gramofoni
2 radio aparata
7 ekonom loncev
5 električnih likalnikov

SKUPAJ 30 NAGRAD V VREDNOSTI 1,500000 DINARJEV

ŠE O STRAHOTNI TRAGEDIJI V TRNOVEM NAD LAŠKIM

OB POGORIŠČU SO OSTALI OTROCI

GRAČNER SE JE ZA SVOJ PEKLENSKI NAČRT MORAL DOLGO PRIPRAVLJATI, KLJUB TEMU, DA OKROG GRAČNERJEVE DOMAČIJE ŽIVI VEČ SOSEDOV, NI NIHČE PREDVIDEVAL IN VEDEL KAJ SE DOGAJA. OTROKA JE GRAČNER POSLAL V ODDALJENI SEDRAŽ.

Alojz Gračner se je iz Ostrožnega priženil na kmetijo v Trnovem. Najprej sta z ženo Terezijo živela dve leti na Ostrožnem, vendar se zaradi večnih prerekanj in prepirov z njegovimi starši niso razumeli in je Terezija preprosila svojo mater, da ju sprejme na Trnovo. Po nekaj letih so tudi tu nastali prepiri in celo pretepi. Gračner je bil grob človek. Da bi hčerki pomagala, se je mati odselila in pustila mlada, da sama gospodarita. Nekaj časa je bilo med zakoncema znosno življenje, toda Gračner je zaradi ljubosumnosti in pijače začel sčasoma greniti življenje svoji družini. Letos sta se razvezala. Zaradi živine, ki sta si jo razdelila, je Terezija ostala z otrokoma na Trnovem.

Dan pred tragedijo, v nedeljo, je bila Terezija z otrokoma v Hudi jami pri svoji materi. Pred odhodom jo je Gračner prosil in rotil, naj se pobotata in znova začneta skupno življenje.

»Hiše stojijo blizu, zato se z mojega dvorišča vidi na Gračnerjevo. Zjutraj smo videli Gračnerja, kako hodi okrog hiše. Nato je šla Terezija v hlev molst,« pripoveduje sosed. »Bilo je kot druge dni. Vsi smo opravljali svoje delo. Pozneje smo videli Gračnerjeva otroka, ko sta šla po cesti v Sedraž.«

Toda to jutro je Gračner izbral za uresničitev svojega peklenskega naklepa. Po rekonstrukciji in predvidevanjih je Gračner že prejšnji dan povezal vse vozove in kmetijske stroje z debelimi verigami in žico. Zjutraj so ga sosedje še videli, kako je odšel v hlev kmalu za ženo. Ker ni nihče pričakoval kakšnih dogodkov, niso temu posvečali nobene pozornosti. V hlevu je moral imeti spravljen cepin, s katerim je najprej ubil ženo in nato pobil še konje. Nato je z debelimi žeblji zabil vrata na hlevu. Iz hleva je odšel k sosedu Karlu Golobu. Z Golobom sta bila dobra znanca, saj je bil Golob eden redkih v vasi, s katerim je Gračner občeval. Goloba je Gračner to jutro prosil, naj mu posodi tisočaka. Verjetno je bila to samo pretveza, ker je Gračner imel denar. Med razgovorom je Golob Gračnerja povabil v klet na kozarček. V kleti je Gračner iz nepojasnjenih vzrokov nenadoma s kladivom udaril Goloba po glavi. Ker je bil prepričan, da ga je ubil, se je odpravil domov, kjer je v svoji sobi zažgal posteljne vložke. Okrog ognja, ki je tlel, je nanosil polne čebre masti, da bi se ta vžgala.

Nato se je odpravil v svinjski hlev. Sosedje pripovedujejo, da je hlev po vsej verjetnosti polil z bencinom, ker je ogenj, ki je bruhnil, ko je Gračner kmalu za tem zažgal hlev, zajel nenadoma celoten hlev. Po požigu svinjskegah leva je zanetil še na hlevu za živino.

Najbližji sosed je opazil goreči svinjski hlev in tekel gasit. Z vpitjem je priklical še ostale sosede, ki so videli Gračnerja, kako je zažgal še kozolec in se nato oprtan z vrečo odpravil mimo hiš čez travnike proti Savinji. Malo pod vasjo si je z enim koncem žice prevezal roko, drugi konec pa je zagnal na vod visoke napetosti, ki ga je v hipu ubil.

Pred zažigom, po uboju žene je Gračner iz hleva odgnal dve kravi in ju privezal k drevesom. Sosedje, ki so pritekli gasit svinjski hlev, niso vedeli, da je zanetil tudi stanovanjsko hišo in tudi ne, da je v hlevu ubita Gračnerjeva žena Terezija. Ognju, ki se je hitro razširil po poslopjih, so poskušali iztrgati živino, vendar so vsa vrata bila tako trdno zabita, da jim to v celoti ni uspelo. Med gašenjem so gasilci v hlevu odkrili zoglenelo truplo in šele takrat ugotovili, da je to Terezija. Sosedje so namreč mislili, da je Terezija odšla v Celje, kot je to povedal njun 11-letni sin preden je odšel v Sedraž v trgovino.

»Ko smo zagledali ogenj,« pripovedujejo sosedje, »nismo niti predvidevali, kaj se je zgodilo. Ker se Gračner ni zmenil za klice in vpitje, smo uvideli, da je poslopje namerno zažgal. Nihče pa ni mogel predvidevati, da je v hlevu žena. Kaj se je zgodilo po tem, ko je Gračner kmalu za ženo odšel v hlev, nihče ne ve. Nenavadno je sicer bilo to, da je Gračner to jutro zaprl za sabo hlevska vrata, toda kdo je lahko predvideval kaj takega.«

»Hčerko sem rotila, naj pride z otrokoma k meni,« pripoveduje njena mati Marija Pavčnik. »Bila je navezana na posestvo in živino. Vedno znova mi je zatrjevala, da živine ne more pustiti. Prejšnji dan je bila pri meni. Med razgovori ni niti z besedico omenila, da bi ji Gračner mogoče pretil, ali kaj takega, iz česar bi lahko sklepali na njegov naklep. Dogovorile sva se, da bi v ponedeljek šle v Celje. Ona je v nedeljo popoldne odšla v Trnovo nahranit svojo živino. Za to strahotno nesrečo sem zvedela šele pozneje, ko so gasilci pripeljali k meni njuna otroka.«

Sosedje pripovedujejo, da je bil Gračner grob človek, vendar dober in delaven gospodar. Med sosedi zaradi svojega značaja ni imel mnogo prijateljev. Sosedje so večkrat slišali, da se zakonca prepirata. Prejšnja leta baje ne toliko. Prepiri so bili pogosti predvsem zadnji čas, ko je Gračner pogosto pil.

Na sodišču je ob razvezi zakona Gračner obljubil, da bo pod pogojem, če Terezija umakne tožbo za ločitev zakona, šel na zdravljenje zaradi pijančevanja. Toda Gračner to ni storil. Odločil se je za drugo, strahotno skrajnost, ki je zahtevala dvoje žrtev.

Ostala so pogorišča in dvoje nedoletnih otrok. Enajstletni sin Lojze se stiska k stari mami, ki mu je edina ostala.

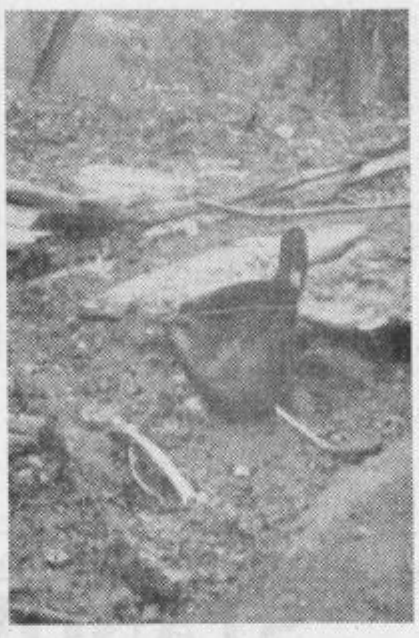

Na pogorišču je ostala golida na mestu, kjer so gasilci odkrili Terezijino zoglenelo truplo.

Tekst in slike J. Sever

MLADI DELAVEC SKUSAL OROPATI BLAGAJNICARKO

NEVERJETNA PUSTOLOVŠČINA

V TOREK ZVEČER, NEKAJ MINUT PO OSMI URI JE VISOKORASEL MLADENIČ ILIJA TRIVIČ STOPIL PRED BLAGAJNISKO OKNO KINA UNION TER POGRABIL DENAR, KI GA JE BLAGAJNICARKA PRESTEVALA. Z DENARJEM JE POBEGNIL NA ULICO.

Za zamudniki zadnje kinopredstave v Unionu je biljeterka ravnokar zaprla vrata. Čakalnica se je izpraznila, le visokorasel mladenič je postopal po njej.

Blagajničarka OLGA JENKO je začela preštevati denar. Tako kot je to delala dan za dnem od osvoboditve, ko je pred dvajsetimi leti prvič sedla za blagajniško okence. Ko je mislila oblepiti zavitek bankovcev po petsto — bilo jih je 75 — je skozi odprtino nenadoma šavsnila roka in zgrabila denar. Blagajničarka Olga je imela še toliko prisotnosti duha, da je poskušala roko zadržati. Zarila je nohte v tujčevo roko, vendar jo je ta z denarjem izmaknil. Pogledala je kvišku in zagledala mlad obraz visokoraslega mladeniča. Zakričala je, vendar je tujec že skočil k vratom.

Krik je slišala biljeterka ter skočila iz dvorane. Videla je mladeniča, kako preskakuje stopnice. Pognala se je za njim, vendar je le-ta že skočil med sprehajalce in občane, ki so bili pred vhodom hotela Evropa. Na njene krike so postali ljudje pozorni. Trije študentje, ki so stali v bližini, so skočili za tatom. Ta je uvidel, da ne bo mogel pobegniti med ljudi, zato je zavil v Razlagovo ulico in nato čez dvorišče Merxa poskušal priti proti Slomškovemu trgu.

Trije zasledovalci so se vse bolj bližali tatu. Na koncu so ga kljub otepanju ujeli. Tudi miličnik se jim je pridružil, in ko so ga ujeli, so ga peljali nazaj pred blagajno. Pred kinom na ulici se je zbrala radovedna množica ljudi, ki so opazovali čudno dirjanje po ulicah.

Varnostni organi so tatu legitimirali in ugotovili, da je to 26 letni delavec celjskega gradbenega podjetja Ingrad. ILIJA TRIVIČ, doma iz okolice Knina. Trivič je bil pri tem podjetju zaposlen šele od 15. aprila letos. Kot nam je povedal njegov delovodja v podjetju, je Trivič rad pohajkoval in izostajal z dela.

Mladeničem, ki so tatu ujeli se je zahvaliti, da je storilec bil prijet in da so mu denar takoj odvzeli. Vsekakor je ta rop dogodek za razmišljanje predvsem zato, ker se na območju celjskega okraja vse pogosteje dogajajo razne tatvine in vlomi.

Kot smo izvedeli, bo celjsko kinopodjetje vse tri, ki so ujeli tatu, nagradilo z dvajsetimi brezplačnimi kinopredstavami. ILIJA TRIVIČ je v priporu in bo v kratkem predan sodišču. -ez

Komisija za delovna razmerja

trg. podjetja Tkanina-galanterija Celje

razpisuje prosta učna mesta za šolsko leto 1965/66

2 vajencev za mešano stroko

2 vajenk za mešano stroko

Pogoj: uspešno zaključena osemletka.

Prošnje sprejema kadrovski oddelek podjetja do 10. junija 1965.

JAKA SLOKAN:

OD ŽALCA DO CELJA, PA ŠE KAJ DLJE!

Ne, zadnjič nisem zbijal prav nobenih šal, zares pravi znanstvena zgodovina, da so *»pravico za prvi ples«* na semanjih dneh v zgodnjem srednjem veku — ponekod tudi še pozneje — prodajali *»deželskosodni gospodje«*, na slovenskem Primorju pa celo — župniki.

»Proščenja« na kmetih — s sejmom ali brez njega — so prenessla skoraj *»obvezne«* nerede iz srednjega v novi vek, da, prav v XX. stoletje. Zavoljo tega so se pravila zaostrovala, pozneje pa so morali *»žegnanja«* marsikje in pogosto prepovedovati, kajti še malo, pa bi obveljalo, da *»žegnanje«* ni dobro, če ni vsaj — eden mrtev!

Zakaj to poudarjam?

Tudi v *»Hmeljariji«*, to je v Spodnji Savinjski dolini, ni bil redek primer, ko so *»proščenja«* (vseh vrst!) zaključevali z divjimi kriki *»Kri v luft! Creva na plot!«*; ko so se pobliskovala rezila nožev in je prenekateri obležal za vselej...

Sicer pa — k stvari!

Samo nekatera *»žegnanja«* so se uveljavila kot *redni* sejmi, enkrat letno, od tod — *letni* sejmi. Kraji z letnimi sejmi, ki so zasloveli kot pomembnejši *trgovski centri*, so se zlagoma razvili v *trge* in naprej v *mesta*, seveda, govorimo — o desetletjih in tudi stoletjih! Zlasti je obveljal kot trg kraj, ki si je kakorkoli priboril pravico *tedenskih sejmov*.

Zdaj smo na cilju!

Kolikor je znanstvena zgodovina doslej uspela preveriti listine, drži, da se ŽALEC omenja kot *kraj s trškimi pravicami* PRVIĆ leta 1265!

Ta pa hkrati pomeni, da je Žalec veljal kot zelo pomembno naselje ob *»jantarski cesti«*, po kateri so namreč že od nekdaj prevažali dragoceno trgovsko blago iz severnega Baltika v Italijo, nedvomno mnogo mnogo poprej.

Vsaj za *letos* pribijmo, da priznava (je doslej nesporno ugotovila) znanstvena zgodovina Žalcu *trške pravice* 58 let *pred trškimi pravicami* sosednjega Celja!

»Živio Žalec!«

Zares *»živio«?*

Kako se je moglo zgoditi, da je celjski grof Friderik II. podelil Celju *»mestne pravice«* že leta 1451, Žalec pa je nanje čakal — do lani? Ali natančno — polnih 513 let!

Ali ne bi bilo pojasnilo na vprašanje, kako da je Žalec potreboval *»do Celja«*, s čemer hočem reči *»do statusa mesta«*, zavoljo tega je med drugim tudi naslov temu sestavku, *»Od Žalca do Celja, pa še kaj dljé!«*, nadvse hvaležen predmet posebne *žalske monografije?!* Saj jo ima že Motnik (1940)!

Verjemite, da ne bi rad nergal, vendar ne morem drugače, kajti znova in znova zardevam...

Nedavno sem v upravi žalske občinske skupščine povprašal za spiskom žalskih županov, z imeni in priimki ter z letnicami njihovega *»vladanja«*, od *»nekdaj«* do *»dandanes«*...

Kot odgovor sem slišal: *»Obrnite se na referenta za kadre!«*

Nekdo drug mi je — pravtako še ni dolgo tega — razodel *»obnovljeno«* in *»izboljšano«* zgodovino.

Izboljšano?

Niti za pedenj se nismo premaknili — *mi vsi*, ki se kakorkoli ukvarjamo s prikazovanjem preteklosti naselja Žalec, od razlag pred — 100 leti!

Od kod krajevno ime *»Žalec«?*

Naš veliki jezikoslovec, dr. Fr. Miklošič, je *»suvereno«* zapisal, da je *»Žalec«* nastal iz staroslovenskega *»žal-a«*, ki pomeni *»breg«*.

Potemtakem bi na enak način nastala krajevna imena *Breg*, predmestje Celja, pa *Brežice* ob Savi?

Meni se ta razlaga upira.

Kot se mi pravtako upira razlaga *Nemca* Andreja *Guba*, ki je v svoji ZGODOVINI MESTA CELJA (iz leta 1909 — seveda v nemščini) »razsodil«, da je »... (Celje) spadalo (v srednjem veku) v cerkvenem pogledu k SACHSENFELDTU, ki da je nastal iz naselbine SAKSONCEV pod Karlom Velikim, tako, kot SACHSENWART pri PRAGWALDU...« Kajpak niti ne omenja ne ŽALCA in ne PREBOLDA!

Ko sem pred leti začel *»vrtati«* po starih arhivih in knjigah, sem med drugim postal pozoren na ta-le odstavek v Ignaca Orožna ZGODOVINI LAVANTINSKE ŠKOFIJE iz leta 1880 (na 348. strani):

»... Leta 1256 (!!!) je škof Oton iz Pedene podaril stiškemu samostanu tudi vinograd ‚in monte, qui dicitur SALZ *(Žalec?)* sitam apud Saxenfeldt' (je na gori blizu Sachsenfeldta, ki jo imenujejo Zalc)... Beri, kakor so takrat — brali!

Torej *Žalec* od *»Zalca«?* Morda!?

Ob nedavnem razgovoru mi je neumorni znanstveni raziskovalec preteklosti celjske pokrajine, Janko OROŽEN, vlil žarek upanja, da bo prodrl globlje v vir krajevnega imena Žalec!

Prav tako je v temo zavito vprašanje žalskega *»grba«!* Fotoposnetek v prejšnji št. CT prikazuje sicer vredno *umetnino* akademskega kiparja Franca BERNEKERJA (1873-1932), ki jo hrani 8-letka v Žalcu, in — *nič več!*

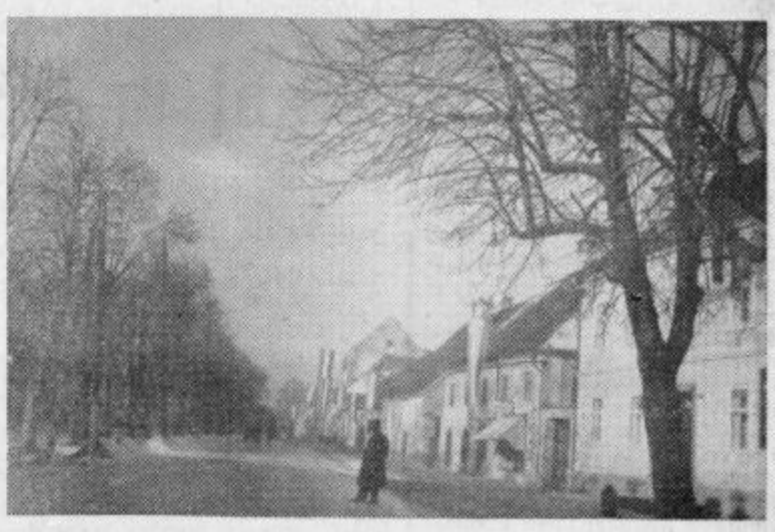

Tak je bil Žalec z drevoredom

POPRAVEK

V I. stolpcu **»Od Žalca do Celja, pa še kaj dljé«** je treba popraviti v 4. vrsti od spodaj »... grobišč **latinske** kulture« v **pravilno:**

»... grobišč **latenske** kulture«!

Človekovo preteklost je namreč znanstvena kultura razdelila v razna obdobja, dobe in poddobe, od katerih se ena med njimi imenuje po najdišču **La-Tène** ob Neuchâtelskem jezeru v Švici — **latènska!**

»Razne gomile« pri Šeščah v Savinjski dolini so torej po dr. J. Klemencu iz **»latènske«** dobe! Iz »latinske« to je skoraj enako »rimske« pa so — šempeterske izkopanine!

V II. stolpcu se je tiskarski škrat poigral nekoliko prehudo, kjer je iz **»pražupnij«** na dveh mestih napravil **»pražupanije«**, čeravno je razumljivo, da prve **župnije** nimajo prav nobene zveze z **župani!**.

V IV. stolpcu je v 3. odstavku izpuščen pretekli deležnik **»razvila** iz glagola 'se — iti' = skupaj iti«!

Sicer nam je tiskarski škrat še mnogokje poprej ponagajal, kar pa nameravamo objaviti po zaključku vseh teh prispevkov.

OTROCI PRED IZBIRO POKLICA

Prosvetni delavci so pomagali mladim pri odločitvi – Omejene možnosti za vpis v srednje šole – Število prostih učnih mest še ni znano – Nova določila zakona o nagradah vajencev znižujejo število razpisov.

Zadnji tedni pouka za učence, ki letos končujejo osemletko, prav gotovo niso rožnati. To so dnevi, ko se ti šele štirinajst oziroma petnajstletni otroci odločajo o poklicu, o svoji bodočnosti. Ta odločitev ni lahka. Težka pa je tembolj, ker imajo mladi omejeno izbiro — premalo je prostih učnih mest v delovnih organizacijah, pa tudi večina srednjih šol ima omejen vpis.

Otrokom pomagajo pri izbiri poklica starši, pedagogi, pa tudi zavod za zaposlovanje — oddelek za poklicno usmerjanje mladine. Letos je ta oddelek vpeljal v svoje delo precej novosti. Tako so že decembra preteklega leta izvedli med vsemi otroki, ki bodo letos končali osemletko, zanimivo anketo o izbiri poklica. V njej so otroci povedali, kateri poklic jih najbolj veseli, kdo jim je pri izbiri pomagal, kakšne možnosti imajo, kateri predmeti jih najbolj veselijo itd. Besede otrok so potem primerjali še z mnenjem njihovih pedagogov in si tako ustvarili sliko o otrokovih željah in sposobnostih.

Prve mesece letošnjega leta je zavod za zaposlovanje delavcev prirejal po šolah obiske in razgovore, predvajanje filmov o poklicih, roditeljske sestanke in podobne oblike, na katerih so mladim ljudem, pa tudi njihovim staršem in pegagogom govorili o možnostih izbire poklica. Žal pa niso mogli postreči s popolnimi podatki o letos prostih učnih mestih v delovnih organizacijah, kajti v mnogih kolektivih namreč še danes ne vedo, koliko mest bodo sploh potrebovali. Razumljivo je, da je ta njihova odločitev težja zaradi novega zakona o delovnih razmerjih, ki pravi, da bi morali učenci v gospodarstvu dobivati v času svojega uka nagrado 50 odstotkov osebnih dohodkov nekvalificiranega delavca. Ne glede na to pa je zavlačevanje odločitve o prostih učnih mestih do otrok, ki letos šolo končujejo, ne vedo pa, kam se bodo lahko vključili, krivično.

V teh dneh je zavod za zaposlovanje delavcev pripravil novo analizo. Le-ta se od decembrske sicer dosti ne razlikuje, poskuša pa ugotoviti, kako je pri dokončni izbiri poklica otrokom pomagalo delo pedagogov in oddelka za poklicno usmerjanje mladine. Čeprav anketa še ni zaključena, pa na zavodu za zaposlovanje vendarle ugotavljajo, da so se prosvetni delavci v minulem obdobju bolj zanimali za poklicno usmerjanje in da so otrokom pri izbiri poklica resnično pomagali. No, zavod je najbolj prizadevnim razdelil tudi primerne nagrade.

Zavod je pripravil še dve akciji, ki jih velja omeniti. To je tekmovanje v poznavanju poklicev in pa anketa med mladino, ki se je po končani osemletki vključila v neposredno proizvodnjo. Prav gotovo bo zlasti slednja, ki bo povpraševala po strokovnem izpopolnjevanju mladih neposrednih proizvajalcev, zanimiva.

Poklicno usmerjanje je v minulem obdobju torej precej napredovalo. Žal pa uspehe tega dela zmanjšujejo še neizdelane analize o potrebah v gospodarskih organizacijah in omejen vpis na srednjih šolah. Otroci, ki letos zaključujejo obvezno osemletno šolanje, torej prav gotovo niso v rožnatem položaju.

ŽETEV NA JAPONSKEM

(RAZSTAVA GRAFIKE V NAPOTNIKOVI GALERIJI V ŠOŠTANJU)

Bojan Golija je končal študij na ljubljanski akademiji, nakar pa še specialko na oddelku za grafiko. Na Japonskem je živel leto dni, tamkaj spoznal japonsko življenje in kulturo. Pritegnil ga je zlasti japonski barvni lesorez starih mojstrov. V domovino je prinesel lepo kolekcijo teh mojstrov in risb japonskih otrok. Sedaj deluje kot likovni pedagog v Mariboru.

V Napotnikovi galeriji je bilo videti okoli 30 njegovih listov. Po motiviki bi jih lahko razporedili na japonsko, domačo in obmorsko. Po Jakčevi šoli so inspirirani sledeči listi: Težka misel, Človek z ulice, Zavržene roke. Če so ti listi še iz dobe specializacije, je treba ustvarjalcu čestitati. To je grafika, ki jo človek vedno z zanimanjem ogleduje. Slovenski timpanon imenuje avtor skupino listov, ki so pretežno eratmentalno dekorativni in le šibko izpovedni. Pristno občutena je njegova japonska grafika, grafično prikupno izražena. (Japonski čolni, Japonska vas, Budistični svečeniki, Povratek z riževega polja in drugo.) Njegov izraz je barvno pretehtan v dobrem grafičnem zapisu. Enako je pripomniti k listom, ob katerih je prejemal invencije ob naši obali ali Pohorju. Zelo zanimivo je tihožitje Dračje z limono in steklenico. Naša akademija v Ljubljani se lahko ponaša s krogom dobrih mladih grafikov in v to vrsto spada tudi Bojan Golija. *A. S.*

»BILA SEM V GROBU . . .«

»No, k sreči gre za sneženi grob,« mi je pojasnila znanka, ko sem jo ob novici, da je bila v »grobu«, presenečeno pogledala.

Sneženi grob, ki se je meni zazdel tako nenavaden in grozljiv, pa je za ljudi, ki v gore ne hodijo samo zaradi razvedrila, temveč marsikdaj rešijo tudi kakšno dragoceno človeško življenje, nekaj povsem običajnega. Celjska gorska reševalna služba že nekaj let prireja visoko v gorah tečaje, na katerih se njihova lavinska skupina vadi in utrjuje.

Pretekli teden je bil na Okrešlju letos že drugič tečaj za gorske reševalne službe. Tokrat se je tečaja udeležilo šest tovarišev, ki pa so s sabo pripeljali tudi svoje zveste spremljevalce — pse, ki pri reševanju ljudi izpod plazov opravijo glavno delo. Na našem območju imamo šest lavinskih psov, ki tvorijo skupaj s svojimi vodniki zares vigrano in dobro skupino. To jim omogočajo tečaji, za katere pa nimajo toliko pogojev, kot na primer Jeseničani, ki so našim lavincem vzor. Ena izmed vaj, ki jih morajo opraviti, je reševanje ljudi izpod snega. Tokrat sicer ne gre za plaz kot v resnici, samo človeka zakopljejo v snežni grob, ga skrbno zagrnejo in zabrišejo sledove, potem pa pustijo pse, da prostor, kjer je človek zakopan, sami poiščejo.

»Kako pa si se počutila v grobu?«

»O, odlično!« se je veselo zasmejala znanka in se začudila, zakaj pripisujem temu dogodku tolikšen pomen.

Celjski lavinci bodo letos verjetno še kdaj odšli na tečaj. Želimo, da bi bili takrat, ko bo šlo zares, dobro pripravljeni.

Na sliki: Skupina vodnikov in psov se vrača v dolino.

IZID NAGRADNEGA NATEČAJA

Na nagradni natečaj, ki sta ga razpisala uredništvo CT in komisija za razvijanje tradicij NOV pri občinskem združenju ZB NOV Celje, objavljen v 14. štev. CT z dne 9. aprila letos, je prispelo skupno 18 prispevkov petnajstih avtorjev. Žirija je v celoti upoštevala razpisne pogoje in po daljši razpravi sklenila, da prve nagrade ne podeli. Eno od dveh drugih nagrad prejme prispevek »Moj prijatelj« Jožeta Klančnika, dve tretji nagradi (od skupno treh) prispevka pod naslovom »Doživljaji« I in II Milke Šuster ter prispevek »Povratek iz Begunj« Cilke Banovšek, eno četrto nagrado (od skupno štirih) pa »Spomin na 1. maj 1945« Marije Kozmus.

Od sestavkov, ki ne izpolnjujejo razpisnih pogojev, a so po svoji tematiki tehtni in pomembni, priporoča žirija uredništvu CT v odkup »Akcijo« Rika Presingerja ter »Minuto pred dvanajsto« Marice Frece-Zorkove.

Jakob Rebernik 75 - letnik

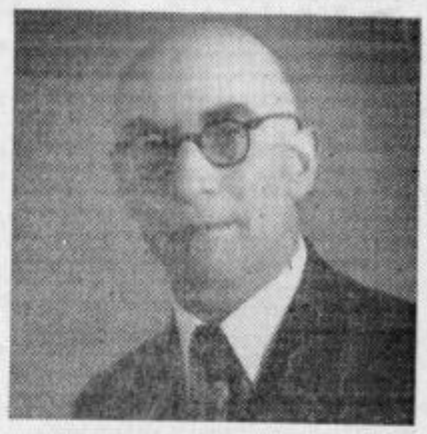

Te dni slavi 75-letnico svojega življenja mož, ki je mnogo let smotrno gradil bazo, na katero se danes opira važen del široke zdravstvene skrbi za človeka v celjskem območju. To je dr. Jakob Rebernik, Celjan od leta 1923 dalje.

Rodil se je 8. junija 1890 v Gradnicah pri Celovcu. Leta 1911 je pričel študirati medicino na univerzi v Gradcu. Udeležil se je prve svetovne vojne in leta 1919 dosegel doktorat. Kot zaveden koroški Slovenec se je tudi politično udejstvoval. Nasprotniki so mu to zamerili in ga prisilili, da je zapustil mesto sekundarnega zdravnika v bolnišnici v Beljaku. Odšel je v Ljubljano.

V začetku leta 1921 ga je ministrstvo za ljudsko zdravje v Beogradu poslalo v inozemstvo na specializacijo v basteriologiji in epidemiologiji. Dve leti si je pridobival znanje in prakso v petih evropskih institutih.

Leta 1923 je bil imenovan za šefa bakteriološko-serološke postaje v Celju z nalogo, da ustanovi še nadaljnje oddelke preventivne medicine v Celju. Takoj je upostavil bakteriološko-serološki laboratorij, ki je služil diagnosticiranju nalezljivih bolezni, ter venerološko ambulanto, ki je zdravila po vojni močno razširjene spolne bolezni. Za pravočasno spoznavanje in zdravljenje jetike je uredil protituberkulozni dispanzer.

Da bi zatrl eno najgrozljivejših nalezljivih bolezni — steklino, je dr. Rebernik leta 1924 ustanovil Pasteurjev zavod v Celju za vso Slovenijo. Za pridobivanje cepiva proti steklini se je specializiral v Pasteurjevih zavodih v Nišu in Parizu.

V istem času je za zdravstveno zaščito šolskih otrok in tudi najmlajših organiziral šolsko polikliniko z zobno ambulanto in posvetovalnico za matere in dojenčke.

Vsi navedeni oddelki so bili do leta 1930 nameščeni deloma v stavbi stare bolnišnice, deloma v treh barakah. Leta 1929 pa je ministrstvo dalo na razpolago zgradbo bivšega invalidskega doma v Celju, da se ta preuredi v skupni dom vseh ustanov preventivne medicine. Hkrati je bil dr. Rebernik imenovan za višjega zdravstvenega svetnika in upravnika novega zdravstvenega doma v Celju, ki je zaživel leta 1930. Tu je delala tudi šolska kuhinja z dnevnim zavetiščem, kjer so varstva potrebni učenci osnovnih šol dobivali hrano in nadzorstvo.

Na opuščeni kmetiji pod Tovstom je dr. Rebernik z odobrenjem mestne občine, s prostovoljnimi prispevki podjetij in zasebnikov sezidal okrevališče za šolsko mladino. Izbruh vojne je preprečil dokončno izvedbo umestne zamisli.

Nemški okupator je dr. Rebernika v maju 1941 izselil v italijansko zasedbeno cono. Našel si je delo v zdravstvenem domu v Novem mestu. Tu je partizanom pošiljal pomoč v zdravilih in sanitetnem materialu.

Od prvih dni po osvoboditvi pa do maja 1946 je bil v ministrstvu za ljudsko zdravje Slovenije načelnik oddelka za zatiranje nalezljivih bolezni. Nato je spet kot upravnik zdravstvenega doma v Celju delal do svoje upokojitve. Ob koncu svoje aktivnosti je bil leta 1959 odlikovan z redom dela II. stopnje.

Naš slavljenec se je mnogo udejstvoval tudi izven svojega poklica, zlasti v humanitarnih, narodnih in športnih društvih ter v klubu koroških Slovencev. Vedno je dajal zgled nasebično delavnega moža, ki je z bogatimi sposobnostmi in močno zavestjo odgovornosti nadvse uspešno služil svojemu ljudstvu. Celje, Slovenija mu dolgujeta veliko hvaležnost.

Še mnogo sončnih let — plemenitemu človekoljubu! *F. R.*

V POMANJKANJU DRUGIH BAKRENIH ZAŠČITNIH SREDSTEV OPOZARJAMO KMETOVALCE IN KMETIJSKE ZADRUGE NA NAŠ PROIZVOD

CUPRABLAU

• CUPRABLAU ima odlične fizikalne lastnosti – se ne seseda, ne maši škropilnih šob, se počasi izpira, intenzivno modro barva liste. Uporabljamo ga lahko s tlačnimi škropilnicami in s pršilniki (molekulatorji).

• Priprava škropiva je zelo enostavna. Apno ni potrebno.

• CUPRABLAU je preizkušen preparat za zatiranje peronospore na vinski trti in hmelju, krompirjeve plesni in cerkospore na sladkorni pesi ter za zatiranje ostalih glivičnih bolezni. Navodilo se nahaja na vrečkah.

CINKARNA

metalurško kemična industrija

CELJE

KOMPAS OBVEŠČA

VABIMO VAS NA IZLETE:

1. »2.000 MILJ PO SREDOZEMLJU«. V času od 26. oktobra do 3. novembra 1965 organiziramo tradicionalno 9-dnevno krožno potovanje z luksuzno motorno ladjo »JUGOSLAVIJA«. Relacija potovanja: Benetke — Split — Hvar — La Valetta (Malta) — Palermo — Catania — Taormina — Krf — Dubrovnik — Benetke — Reka.

Obširne programe potovanja »2.000 milj po Sredozemlju« prejmete v poslovalnici »KOMPAS« Celje, oziroma Vam jih dostavimo na Vaš naslov po pošti.

2. 8-dnevno potovanje z avtobusom in vlakom v PARIS v času od 15. 7. do 25. 7. 1965. Prijave do 10. junija 1965.

3. 5-dnevno potovanje na ogled PRVE SVETOVNE RAZSTAVE PROMETA V MÜNCHEN-u. Vršil se v času od 25. 6. do 3. 10. 1965. Prijave do 1. julija 1965.

4. Stalni dvodevni izleti TRST — BENETKE.

PRODAJAMO ŽELEZNIŠKE VOZNE REDE!

KOMPAS Celje prodaja vse vrste vozovnic za tu- in inozemstvo; organizira izlete in potovanja, posreduje v najkrajšem času nabavo potnih listov in vizumov, menja devize in daje vse informacije za Vaša potovanja v tu- in inozemstvo ter Vam posreduje rezervacije za Vaš letni oddih v vseh turističnih krajih.

KOMPAS CELJE obvešča vse stranke, da je v času sezone poslovalnica odprta od 7.30 do 18. ure ter ob nedeljah od 8. do 13. ure.

Pred vsakim potovanjem ali izletom obiščite turistično podjetje KOMPAS CELJE, Tomšičev trg 1, tel. 23-50.

Se priporoča

KOMPAS CELJE,
Tomšičev trg 1
Telefon: 23-50

● KUPIM

Manjšo rabljeno kuhinjsko kredenco kupim. Naslov v upravi lista.

V Celju kupim garsoniero ali enosobno stanovanje, tudi nedograjeno. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Dogovor«.

Kupim posestvo z dobro vzdrževano hišo (elektrika, studenec), vinogradom, sadovnjakom in dohodom z avtomobilom. Zaželen kraj s studencem, primerna za vikend. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Gotovina«.

● PRODAM

Posestvo, 7,62 ha, vseh kultur prodam. Naslov v upravi lista.

Skoraj novo otroško posteljo z vložkom, gramofon s ploščami za 25.000 din prodam. Naslov v upravi lista.

Žago za razrez hlodovine — železne konstrukcije prodam. Naslov v upravi lista.

Prodam 1000 kosov opeke »Bobrovec«. Naslov v upravi lista.

Fiat Topolino C prodam. Naslov v upravi lista.

Mlado (9 mesecev) brejo kravo prodam. Zagrad 102, Celje.

Štiridelno okno s kromiranim okvirjem prodam. Naslov v upravi lista.

Dobro ohranjeno spalnico prodam. Ogled vsak dan od 15. ure dalje. Naslov v upravi lista.

Takoj vseljivo hišo prodam za gotovino. Lorger, Ulica bratov Kresnikov 21, Celje.

Prodam hišo (soba, kuhinja in drvarnica) v Celju, Partizanska 17. Resni kupci z gotovino se naj javijo na naslov: Kronovšek, Parižlje, Braslovče. Hiša je bila že prodana, pa je vsled neizpolnjene plačilne obveznosti bila prodaja razveljavljena.

Skoraj nov pralni stroj »Alba Cygmus« še z garancijo, ugodno prodam. Vprašati: od 15. ure dalje. Dobrova 23, Celje.

Zelo dobro ohranjen »Volkswagen« — starejši prodam. Ogled v nedeljo popoldne. Jurhar, Vrbje 44, Žalec.

Zdrav filudendrum (12 listov) prodam. Trubarjeva 11.

Prodam ali zamenjam nov visok radiator za nizkega. Slemenšek Milica, Plečnikova 14/b.

Popolnoma nov akumulator za Zastavo 750, radio Tesla, tranzistor Tesla in 80 l električni bojler prodam poceni. Srebotnjak, Polule.

Otroško posteljo prodam. Kastelic, Celje, Ljubljanska c. 15. Ogled od 13—15. ure.

Kompletno pohištvo za dnevno sobo prodam. Naslov v upravi lista.

Knjižno polico, odprto, patentni predali, višine 2,30 × 1,80 m, ugodno prodam. Prelog, Zvezna 6.

● SLUŽBE

Gospodinjsko pomočnico k 3 članski družini sprejmem takoj. Stanovanje zagotovljeno. Nastop službe takoj. Pismene ponudbe na naslov: Poljanec, Tkalska 5, Celje.

Kvalificirani avtoličar išče zaposlitev v Celju. Silvester Solar, Trnovlje 223, Celje.

Sprejmem gospodinjsko pomočnico. Naslov v upravi lista.

Iščem pošteno gospodinjsko pomočnico k 3 članski družini v Celju. Naslov v upravi lista.

● STANOVANJA

Solidnemu moškemu oddam opremljeno sobo s posebnim vhodom s souporabo garaže. Naslov v upravi lista.

Zakoncema nudim dvosobno stanovanje. Naslov v upravi lista.

Opremljeno sobo nudim upokojenki za varstvo otroka. Nastop možen takoj. Ostalo po dogovoru. Zagrad 52, Celje (od 15—20. ure).

Sobo v Celju išče uslužbenka. Naslov v upravi lista.

Mirna uslužbenka nujno išče opremljeno sobo. Plača dobro. Naslov v upravi lista.

Opremljeno sobo oddam mirnemu moškemu intelektualcu. Naslov v upravi lista.

Zamenjam sobo z vsemi pritiklinami za sobo v bližnji okolici. Naslov v upravi lista.

Oddam opremljeno sobo za manjšo pomoč. Naslov v upravi lista.

Mirnemu moškemu ali ženski oddam lepo prazno sobo z souporabo kopalnice v centru mesta, proti posojilu. Naslov v upravi lista.

● GLEDALIŠČE

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE

Petek, 4. junija 1965 ob 15.30 uri:
RINGARINGARAJA ali SATIRIČNI VEČER.
I. šolski abonma in izven.
Sobota, 5. junija 1965 ob 19.30 uri:
RINGARINGARAJA ali SATIRIČNI VEČER.
Izven abonmaja. Vstopnice so v prodaji. Zadnjikrat.
Nedelja, 6. junija 1965 ob 10. uri:
RINGARINGARAJA ali SATIRIČNI VEČER.
III. nedeljski dopoldanski abonma in izven.
Nedelja, 6. junija 1965 ob 19.30 uri:
RINGARINGARAJA ali SATIRIČNI VEČER.
Nedeljski večerni abonma in izven.
Torek, 8. junija 1965 ob 19.30 uri:
Ignac Kamenik: DVAJSET LET POZNEJE.
Gostovanje SNG Maribor. Vstopnice so že v prodaji.
Torek, 8. junija 1965 ob 20. uri:
RINGARINGARAJA ali SATIRIČNI VEČER.
Gostovanje v Vojniku.
Sreda, 9. junija 1965 ob 17. uri:
RINGARINGARAJA ali SATIRIČNI VEČER.
Abonma za upokojence in izven. Vstopnice so že na razpolago.
Četrtek, 10. junija 1965 ob 19. uri:
RINGARINGARAJA ali SATIRIČNI VEČER.
III. šolski večerni abonma.
Petek, 11. junija 1965 ob 20. uri:
RINGARINGARAJA ali SATIRIČNI VEČER.
Gostovanje v Velenju.
Sobota, 12. junija 1965 ob 20. uri:
RINGARINGARAJA ali SATIRIČNI VEČER.
Zaključena predstava za CELJSKI TISK.
Nedelja, 13. junija 1965 ob 10. uri:
RINGARINGARAJA ali SATIRIČNI VEČER.
I. nedeljski dopoldanski abonma in izven.
Nedelja, 13. junija 1965 ob 16. uri:
RINGARINGARAJA ali SATIRIČNI VEČER.
Gostovanje v Topolšici.

● KINO

KINO »SVOBODA« SEMPETER

Dne 5. in 6. junija -965
»LEPA LOLA«
španosko-italjanski-francoski barvni film
Dne 8. junija 1965
»V NAVZKRIŽJU«
jugoslovanski film
Dne 10. junija 1965
»POT V ARENO«
ruski Csp film

KINO »PARTIZAN« SEVNICA

Dne 5. in 6. junija -965
»TRAPER KELI«
ameriški film

● RAZNO

Podpisana Krajnc Marija, gospodinja z Luterij 38 pri Ponikvi, obžalujem in preklicujem govorice izrečene Antoniji Lampret.

Tovarišica, ki je dne 26. maja zvečer na Bregu izročila kolo, naj se zglasi na naslov v upravi lista, kjer bo kolo dobila vrnjeno.

Upokojenec želi v skupno gospodinjstvo v prijeten kmečki dom. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Upokojenec«.

Košnjo sladkega sena oddam. Jože Drnovšek, cesta v Lokrovec 34.

IZJAVA

Matilda G u č e k , izjavljam, da nisem na račun mojega moža Jožeta G u č e k a , stanujočega pri Berti Zagorc v Cankarjevi ul. 7, naredila nikakršnih dolgov in je vsled tega njegovo opozorilo v 21. številki Celjskega tednika z dne 28. V. 1965 bila brez vsakršne osnove.

TURISTIČNE OBJAVE

KOPANJE V ZDRAVILIŠČU DOBRNA

Na številna vprašanja pojasnjujemo, da je bazen v Zdravilišču Dobrna že odprt in da je možno kopanje zunanjim gostom tudi v kabinah.

CELJSKA KOČA IN SVETINA

Za lep spomladanski izlet priporočamo Celjsko kočo in Svetino. Avtomobilska cesta čez Store je dobro vzdrževana.

Inštitut za hmeljarstvo v Žalcu sprejme

administratorko

Pogoj: ustrezna izobrazba. Zaželeno je znanje vsaj enega tujega jezika.

Ponudbe sprejema kadrovska komisija zavoda do zasedbe delovnega mesta.

Razpisujemo prosto delovno mesto mojstra v avtomehanični delavnici pri podjetju »Avto-moto servis« Celje, Ljubljanska 11

Pogoji za zasedbo delovnega mesta:

Avtomehanični mojster s 5-letno prakso na delovnem mestu kot vodja delavnice.

Delovno mesto je prosto do zasedbe. Nastop službe je možen takoj ali po dogovoru. OD po pravilniku o delitvi OD.

Komisija za sprejem in odpoved

GRADBENO PODJETJE »GRADNJA« ŽALEC

razpisuje

prosto delovno mesto

obratnega knjigovodje

Pogoj: Srednja strokovna izobrazba z večletno prakso na tem delovnem mestu in v finančnem knjigovodstvu.

Nastop službe takoj. Raspis velja do zasedbe delovnega mesta. Osebni dohodek po pravilniku o OD, stanovanja ni na razpolago.

»Kadrovska komisija pri Kmetijskem kombinatu Šentjur pri Celju

razpisuje delovno mesto

knjigovodje (kinje)

Pogoj: Končana srednja ekonomska šola s prakso in znanjem strojepisja. Nastop službe takoj ali po dogovoru.

Osebni prejemki po pravilniku OD in ČD gospodarske organizacije.

AVTOTURISTIČNO PODJETJE

IZLETNIK CELJE

PUTNIK

Nudimo vam vse turistične usluge.

Organiziramo izlete in potovanja po Jugoslaviji i v inozemstvo z turističnimi avtobusi.

— BUDIMPEŠTA — KRAKOV — VARŠAVA — BERLIN — PRAGA — DUNAJ — 10-dnevno potovanje z avtobusom dne 27. 7. 1965. Rok prijav 17. 6. 1965.

— BENETKE — FIRENCE — RIM — NEAPELJ — BENETKE — TRST — 10-dnevno potovanje z vlakom dne 2. 7. 1965. Rok prijav 10. 6. 1965.

— ČOP — KIJEV — LENINGRAD — MOSKVA — 15-dnevno potovanje z vlakom in letalom dne 28. 7. in 11. 8. 1965. Rok prijav 25. 6. 1965.

— MÜNCHEN — 4-dnevno avtobusno potovanje na prometno razstavo dne 22. do 25. VII. 1965. Prijave sprejemamo do 20. VI. 1965. Vožnja bo potekala po Koroški — Lienz — Grossglockner — Salzburg — München. Zahtevajte program.

— Z osebnimi avtomobili 3-dnevno potovanje po ITALIJI, Celje — Kranjska gora — Tolmezzo — Cortina d' Ampezzo — Bolzano — Trento — ob Gardskem jezeru — Sirmione — Verona — Padova — Benetke — Trst — Celje, dne 3. do 5. VII. 1965. Prijave sprejemamo do 5. VI. 1965.

— BUKARESTA — MAMAJA — VARNA — SOFIJA, 8-dnevno potovanje z vlakom dne 24. VII. do 1. VIII. 1965. Prijave sprejemamo do 15. VI. 1965.

— MILANO — PARIZ — NICA — MONTE CARLO — BENETKE. 10-dnevno potovanje z vlakom dne 6. do 17. VII. 1965. Prijave sprejemamo do 5. VI. 1965.

— Tridnevna potovanja z avtobusi po AVSTRIJI in ITALIJI — Celovec — Beljak — Gossglockner — Cortina d' Ampezzo — Bolzano — Lago di Garda — Verona — Padova — Benetke — Trst. Prijave sprejemamo za kolektive.

— TRST — BENETKE, stalni avtobusni izleti, prijave sprejemamo za kolektive in posameznike.

— TRST — MIRAMARE, stalni enodnevni izleti z avtobusom, za kolektive in posameznike.

Prodajamo vozne rede za prometno sezono 1965/66.

Vse informacije in prijave pri IZLETNIK-u Celje, Titov trg 3 ter poslovalnicah v Velenju in Krškem.

Za cenjeni obisk se priporoča

IZLETNIK CELJE
Titov trg 3 — tel. 28-41
nasproti avtobusne postaje

ŽIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Od 5. do 12. junija 1965
Marjan Tiselj, veterinar,
Celje, Savinjska 3/II
(Savinjsko nabrežje)
telefon 28-71

RAZPISI — RAZPISI — RAZPISI — RAZPISI RAZPISI — RAZPISI — RAZPISI — RAZPISI — RAZPISI — RAZPISI RAZPISI — RAZPISI

Sklad za zidanje stanovanjskih hiš Občinske skupščine Šentjur pri Celju razpisuje po sklepu seje upravnega odbora sklada z dne 5. maja 1965, pravil sklada in določb 43., 46. in 47. člena zakona o financiranju gradnje stanovanjskih hiš (Uradni list FLRJ, št. 47-752/59)

VIII. NATEČAJ

za posojila iz sredstev sklada za zidanje stanovanjskih hiš občine Šentjur pri Celju. Po tem natečaju daje sklad posojila do višine 10,000,000 din, in sicer fizičnim osebam, ki imajo status borca in so v delovnem razmerju ali podobnem razmerju. Posojila se bodo dajala za novogradnje; večje rekonstrukcije ali večja vzdrževalna dela.

Pogoj za pridobitev posojila je: lastna udeležba najmanj 30 % predračunske cene del, najnižja obrestna mera 1 %, najdaljša odplačilna doba 25 let, tehnična dokumentacija.

Ponudbe po tem natečaju se vlagajo na obrazcu KB-3-1 do vključno 12. junija 1965 v zaprtem ovitku z oznako »VIII. natečaj« pri Združenju borcev občine Šentjur.

Upravni odbor sklada
za zidanje stanovanjskih
hiš občine Šentjur pri Celju

VPIS NA GIMNAZIJO VELENJE

Učenci osnovnih šol na območju bivšega celjskega okraja, ki se želijo vpisati na Gimnazijo Velenje, se prijavijo za vpis preko ravnateljstva osnovne šole, kjer so zaključili osmi razred.

Učenci izven območja bivšega celjskega okraja morajo poslati do 18. junija 1965 naslednjo dokumentacijo na naslov Gimnazija Velenje:

1. zaključno spričevalo o osnovni šoli,
2. izpolnjeno prijavo za sprejem (obrazec 1,20), podpisano od staršev in kolkovano s 50 din,
3. mnenje šole.

Vsi kandidati za sprejem bodo opravljali dne 21. junija in 22. junija 1965 s pričetkom ob 8. uri v prostorih Rudarskega šolskega centra preizkus znanja iz slovenskega jezika, tujega jezika in matematike.

Kandidat mora biti pozitivno ocenjen najmanj iz dveh predmetov, da izpolni pogoj za sprejem.

GIMNAZIJA CELJE

objavlja razpis sveta šole za vpis v 1. razred za šolsko leto 1965/66.

Pogoji za vpis:

a) uspešno dovršena osnovna šola (vsaj dober uspeh),
b) starost do 17 let,
c) uspešno opravljen preizkus znanja.

Za prijavo k preizkusu znanja naj kandidati upoštevajo navodila ZPPS v Celju, ki so jih prejele osnovne šole in zahtevajo sledeče:

1. prijavo za vpis (na obrazcu 1,20) podpisano od staršev in kolkovano s 50 dinarji;
2. zaključno spričevalo osnovne šole;
3. izpolnjen posebni obrazec o kandidatovem učnem uspehu in nekaterih osebnostnih kvalitetah (izpolni šola).

Vse listine oddajo kandidati na svojih osnovnih šolah, ki jih skupno s seznamom kandidatov pošljejo na gimnazijo v Celju najkasneje do 17. junija 1965.

Vsi prijavljenci bodo opravljali preizkus znanja po sledečem razporedu: 21. junija — ob 8. uri iz slovenskega jezika, ob 11. uri iz tujega jezika; 22. junija — ob 8. uri iz matematike. Zbor kandidatov bo 21. junija ob 7. uri pred gimnazijo.

Prednost za sprejem imajo kandidati z boljšim uspehom in iz področja bivšega celjskega okraja z izjemo zasavskih občin in občine Velenje, ki so usmerjene na lastne gimnazije.

Ravnateljstvo

Svet šole III. osnovne šole v Celju, Vodnikova ulica 4, razpisuje na podlagi svojega sklepa delovno mesto finančnega režiserja šole.

Nastop delovnega razmerja 1. septembra 1965.

Pogoj: samostojno opravljanje vseh finančnih poslov in znanje dvostavnega knjigovodstva.

Prošnje sprejema tajništvo III. osnovne šole v Celju.

RAZPIS

Tehniška srednja šola Krško bo sprejela v šolskem letu 1965/66 sledeče število učencev v I. letnike:

70 učencev v strojni odsek
70 učencev v elektro odsek

Pogoji: uspešno dovršena osnovna šola, opravljen sprejemni izpit in spričevalo o zdravstvenem stanju.

Prijave bo sprejemala šola vključno do 18. junija 1965. Kandidati morajo priložiti sledeče dokumente:

1. zaključno spričevalo osnovne šole;
2. prijavo za sprejem na srednjo šolo (obrazec 1,20), podpisano od staršev ter kolkovano s 50 din;
3. zdravniško spričevalo;
4. rojstni list;
5. mnenje šole.

Nepopolnih prošenj ne bomo upoštevali.

Sprejemni izpiti bodo 21. in 22. junija s pričetkom ob 8. uri. Izpiti se bodo opravljali le pismeno iz slovenskega jezika, tujega jezika (angleščine ali nemščine) in matematike. Učenec, ki iz dveh predmetov ne dobi pozitivne ocene, sprejemnega izpita ni opravil. Sprejemne izpite opravljajo vsi učenci ne glede na njihov učni uspeh.

Ravnateljstvo

ADMINISTRATIVNA ŠOLA V CELJU

razpisuje vpis 90 novincev v I. razred šolskega leta 1965/66

Pogoji za vpis: uspešno končana osnovna šola, starost največ 17 let, zdrave oči in roke ter uspešno opravljeni izpit iz slovenščine in angleščine.

Kandidati za vpis naj sami ali preko uprav svojih osnovnih šol predložijo najpozneje do 18. junija

— prijavo na obrazcu 1,20 kolkovano s 50 din, podpisano od staršev z izjavo ali se vpisuje v dvoletno ali v štiriletno administrativno šolo;

— zaključno spričevalo osnovne šole;

— uradni pregled kandidatovega učnega uspeha in kandidatovih osebnostnih kvalitet v zadnjih treh šolskih letih.

Sprejemni izpit bo 21. junija ob 8 uri iz slovenščine, ob 11. uri iz angleščine na šoli Celje, Dečkova cesta 1.

O dokončnem sprejemu bo glede na uspeh odločala komisija za vpis sveta administrativne šole. Ravnateljstvo

---

Velika razprodaja knjig

od 1. do 20. junija 1965 v prodajalni Državne založbe Slovenije, Trg V. kongresa 3 – Celje

VLADIMIR BASLE

TROJKA

(Nadaljevanje iz prejšnje številke)

Malomarno je stopil k drvarnici, snel suknjič z vrat in stopil še v drvarnico, kakor da ima tudi v njej še nekaj vzeti. Sredi drvarnice se je sunkoma obril proti dekli, dvignil kazalec desne roke k ustom in dal vedeti, naj molči. Nato pa se je, ne da bi čakal, kaj bo ta storila, zagnal z ramenom v letve, ki so obdajale drvarnico, pri čemer so se pod težo njegovega vitkega telesa tri razletele. Nastala je ozka špranja, skozi katero je pastir izginil kot duh.

Dekla je bila tako presenečena in osupla, da ni mogla ničesar izdaviti, tudi če bi hotela. Stala je kot žival in z odprtimi ustmi zijala v špranjo v drvarnici, skozi katero je pravkar izginil pastir kot v hudih morečih sanjah. Njeno vedenje je opozorilo gestapovce, da se v drvarnici nekaj dogaja in dva sta kot leva planila na dvorišče. Ko sta spoznala, da jim je plen pred nosom pobegnil sta se znesla nad preprosto, malce obilno deklo, ki ni in ni mogla doumeti, kaj se tu dogaja.

V normalnih okoliščinah je bilo potrebno pol ure hoda, da si iz vasi dosegel gozd. Zdaj pa ga je pastir dosegel z nekaj skoki in v nekaj trenutkih. Da, ko gre za življenje, dosegamo rekorde, ki bi jih zavidali vsi vrhunski športniki v mirnem času. Takoj na začetku bega pred smrtjo je pastir izgubil v globokem snegu lesene coklje in brez premisleka nadaljeval svoj »šprint«, ne da občutil strupeno mrzli sneg tistega nepozabnega februarskega dne 1942. leta, ko je uprizoril čudno atrakcijo svojim sovaščanom ki so osuplo gledali za njim.

Okrog poldneva je z nogami oranžno-vijoličaste barve prihropel na vrh Boršta, kjer se je ustavil le toliko, da si je z obraza in obleke ostrgal strnjeno kri, ki mu je bila med potjo zaradi hudega napora je udarjala skozi nos. Potem pa se je previdno napotil k stari Logarjevi Katri, ki je sama zase živela v svoji leseni koči na obronku vasi Zaplana. Počasi je odrinil od saj počrnela vežna vrata, vstopil in polglasno poklical: »Katra, Katra«.

Čez čas je iz čumnate prilezla Katra, se zazrla v pastirja, kot v čudo iz onega sveta, čeprav ga je dobro poznala in ga vprašala. kaj počne tak, kakršen je, tukaj. Ali se mu ni morda zmešalo, za božjo voljo!

Pastir je hlastno vprašal, če je sama in če sme vstopiti. Spotoma pa ji je brez ovinkov pričel pripovedovati, kaj se mu je zgodilo. Katra si je s kretnjo odpora potegnila ruto malo čez čelo in vpadla v besedo.

»Fant, ne brij norcev iz mene in pojdi od koder si prišel; dovolj težav imam brez tebe.«

Pastir se je sredi čumnate sunkoma ustavil.

»Katra,« ji je dejal resno in jo pri tem gledal tako, da je njena poprejšnja odločna zavrnitev za sodelovanje od trenutka do trenutka plahnela, »morate mi pomagati! Na javko ne morem oditi in čakati nanjo. Vaš Tonček je obveščevalec v četi, ki mora biti tu nekje v bližini. Dobite stik z njimi, mene pa prosim, ta čas nekam skrijte.«

Ko ji je to dejal, je odskočila, kot bi zamahnil proti njej z ognjeno baklo. Za hip je bila videti vsa zmedena, nato pa je izdavila:

»Našega pa kar pri miru pusti, kdaj je že pod rušo, bog mu daj večni mir in pokoj«. Bolj sama sebi kot njemu je zabrundala predse; da so ga že oktrobra ubili nekje onstran Save. Pastir pa je kot sveder vrtal dalje.

»Katra, prejšnji teden sem bil skupaj s Tončkom oziroma Iztokom, kakor mu je sedaj ime, na javki pod ‚Skalo',« je rekel.

Katra se je napravila, kot da je preslišala pastirjeve besede, pograbila predivo in odšla iz čumnate, vzdihujoč »kakšni hudi časi so prišli«. Pastir ji je čez hip v previdni razdalji sledil. Ko je prišel v vežo, je ni bilo nikjer več. Obšel ga je občutek tesnobe. Naglo je prečkal črno kuhinjo in ravno, ko je hotel odpreti dvoriščna vrata, je zaslišal, da se je za njegovim hrbtom nekaj zganilo. Preden se je hotel obrniti, je začutil v hrbtu cev pištole, ki se je bila uprla vanj, in suh moški glas — »Roke v vis«!

(Dalje)

RADIVOJ REHAR

ZLATA ORHIDEJA

DOSEDANJA VSEBINA

Gallas je pristal, da pomaga loviti ubežnika, ker ga je Paul ogoljufal za njegov delež in z Jeane pobegnil.

85

»Hudičal« je vzkliknil starejši. »Koga si vozil? Kakega kralja?«

»Odličen parček, ki se ne bi rad srečal s policijo. Odpeljal sem ju v zaledje in ju spravil na varno. Jutri ponoči ju bom skušal potegniti čez mejo. Obljubila sta mi dvakrat večjo nagrado od prve.«

Portugalec se je delal, kakor da ju ne posluša. Pil je žgano pijačo in brundal predse portugalsko popevko. Kar je slišal, mu je več ko zadostovalo. Ni moglo biti dvoma. Radodarni parček, ki se ne želi srečati s policijo, ne moreta biti nihče drug kakor Paul in Jeanne. Počakal je, da sta šoferja odšla, plačal in se odtihotapil za njima. Na vogalu sta se poslovila in krenila vsak na svojo stran. Mlajši je zavil v skrajno ulico z nizkimi stavbami in garažami. Portugalec je krevsal za njim, brundal svoje portugalske pesmi in se delal na moč pijanega, tako pijanega, da se je šofer ustavil in ga ogovoril.

»Ti si se ga pa pošteno natreskal,« je dejal.

»Natreskal? Kdo to pravi? Tako sem trezen kakor novorojenček,« je užaljeno odgovoril brazgotinec, pa se pri tem tako opotekel, da bi bil skoraj padel.

»Nu, nu, si pa trezen kakor novorojenček,« je dejal šofer. »Pa lahko noč! Jaz sem doma.« Ustavil se je pred garažo, jo odklenil in izginil v notranjosti.

Portugalec se je v trenutku streznil. Potegnil je iz žepa električno svetilko, osvetil hišno številko, si jo zapomnil in zapustil črnsko četrt.

*

Spodobno opravljen, brez brade in temnih naočnikov, je dan nato obiskal Johna Fraserja.

»Našel sem sled,« je dejal, ne da bi mu prej voščil dober dan.

»Sled?« se je začudil detektiv. Kdaj neki in kje?«

Na kratko, brez ovinkov, mu je brazgotinec razodel svoje nočno potepanje po črnski četrti in razgovor šoferjev.

»Hudiča!« je vzkliknil detektiv, vzel pipo iz ust in udaril Portugalca po rami. »Dečko in pol si. Zdaj morava le še to potuhtati, kako mu bova sledila, ne da bi v nama zasumil detektiva. Stopiva v gostilno! Pri kozarcu žganega bova laže mislila.«

Z detektivom sta se maskirala v farmarja in njegovega šoferja, se z avtomobilom odpeljala v črnsko predmestje in se ustavila pod večer v gostilni, kjer je brazgotinec poslušal razgovor črnskih avtotaksistov. Brazgotinec je ostal v lokalu, detektiv pa je odšel v ulico, kjer so bile garaže, in oprezoval v bližini zaupane mu hišne številke. Ni minilo pol ure, ko so se vrata odprla. Avtotaksist je porinil na ulico svoje vozilo, se vrnil za trenutek v garažo, nato pa sedel v avto in se odpeljal pred gostilno. Fraser ga je previdno zasledoval in mu sledil v lokal, kjer je skrivaj menjal pogled z brazgotincem. Odgovor je potrdil, da imata opravka s pravim.

Črnec je naročil whisky s sodo, izpraznil čašo in odšel, ne da bi bil spregovoril s kom drugim kakor s točajem. Trenutek nato sta zasledovalca že slišala, kako je prižgal motor. Skočila sta na ulico, pustila, da je črnec pognal in zavil okoli vogala.

86

Nato sta še sama sedla v vozilo in počasi krenila za njim. Ni se jima mudilo, zakaj po zemljevidu sta že vnaprej ugotovila, da vodi od tam v mestno zaledje le ena sama cesta. Ko sta jo dosegla, sta dobrih sto metrov vnaprej zagledala črnčev avto. Pustila sta ga, da je vozil hitreje in se oddaljeval. Nato sta se spustila v tekmovanje.

Dirka je trajala več ko dve uri. Cesta je že davno zapustila dolino. Vzpenjala se je na pobočje in vila v visoko sotesko proti prelazu, za katerim se je razprostirala planota. Za sedlom je bilo večje selišče z gostiščem. Zavila sta predenj in se ustavila. Fraser je stopil vanj, brazgotinec pa si je dal opravka pri motorju in čakal, da ju dohiti avtotaksist. Gostišče je zamikalo tudi njega. Ustavil je vozilo in se odpravil v točilnico. Trenutek nato se je izmuznil iz nje tako spretno in naglo, da ga črnec ni ne opazil ne spoznal.

»Doslej je šlo kakor po medu!« je vzkliknil brazgotinec. »Zdaj pa sva na težki preizknušnji.«

»Položaj res ni najboljši,« je pritrdil detektiv. »Biti bova morala do skrajnosti previdna!«

»Že res,« je pritrdil brazgotinec, »vendar nama sama previdnost ne bi pomagala do uspeha. Izmislil sem si nekaj boljšega.«

»Kaj?« je radovedno vprašal detektiv.

»Spremljal ga bom dalje na njegovem lastnem avtomobilu...«

»Na njegovem avtomobilu?«

»Ne izprašuj!« je odločno dejal brazgotinec. »Tu imam sveženj papirjev. Spuščal jih bom v presledkih kilometra na pot. Po njih boš spoznal, kod moraš voziti. Pazi na razdaljo! Biti mora tako velika, da črnec zasledovanja ne bo opazil.«

Prav takrat se je taksist vrnil iz gostišča, sedel v avto in prižgal motor. Brazgotinec je izkoristil ropot in črnčevo zaposlenost pri volanu, se kot mačka spretno pognal na streho, se zleknil po njej in se krepko oprijel robov.

Dotlej temno noč je osvetlila mesečina, ki je posvetila skozi raztrgane oblake. Razlila se je čez hudo pusto in skoraj ravno pokrajino brez drevja. Šele čez kako uro se je pot spustila v plitvo globel z redkim drevjem. Črnec je vozil brez luči in krenil na levo proti selišču črnih plantažnih delavcev. Brazgotinec je izkoristil opočasnitev in zdrknil z avtomobila. Skočil je med grmovje in se skril. Nekaj trenutkov nato se je avto ustavil pred skupino košatih dreves. Taksist je nadaljeval pot do selišča peš. Brazgotinec je iz skrivališča opazil, kako je preskočil ograjo in izginil v eni izmed koč. Potem je prisluhnil v daljavo, da bi zaslišal Fraserjev avtomobil. Ni ga bilo.

Postal je nestrpen. Sekunde so se mu spreminjale v minute in minute v ure. Zdelo se mu je, da je minila že cela večnost, ko se je oglasil ropot motorja. Stekel je detektivu naproti in ga ustavil. Zapeljala sta avto v grmovje in se napotila proti koči, v katero je bil izginil taksist. Splazila sta se do okna v ilovnati steni in prisluhnila. Brazgotinec je spoznal Paulov glas in nato še Jeanninega. Bila sta na cilju.

87

S pištolama v rokah sta se splazila do vhoda in planila v slabo razsvetljen prostor. Znašla sta se pred Paulom, Jeanne, taksistom in domačim črncem.

»Roke kvišku!« je kriknil Fraser. Paul se je umaknil za Jeanne, potegnil pištolo in ustrelil. Krogla je švignila mimo Portugalca, ki se je po mačje sklonil, in se zarila v ilovnato steno. V tistem trenutku je sprožil tudi detektiv. Jeanne, katero je Paul uporabil za ščit, se je s krikom zgrudila na njegovo desnico s pištolo in druga krogla je švignila v tla. Položaj je izkoristil brazgotinec in pognal Paulu kroglo naravnost v glavo.

»Kje imata prtljago?« je vprašal detektiv črnca.

»Tule pod slamo,« je povedal in pokazal v nasprotni kot.

Portugalec se je lotil preiskave in ugotovil, da imata s seboj samo manjši del plena.

»Kje sta pustila ostalo?« je vprašal taksista.

»To je vse, kar sta imela s seboj, ko sem ju pripeljal sèm,« je povedal. »Drugega ne vem.« Iz načina, kako je to povedal, je bilo moč spoznati, da ne laže.

»Tedaj se je Jeanne osvestila, se zastrmela v detektiva in dejala:

»Iščete dragocenosti? Skrila sva jih v Tananarivi na pokopališču. Načrt najdete v moji torbici.«

Potem se je spet onesvestila. Fraser je odšel po avtomobil, in ko je privozil do koče, je s Portugalčevo pomočjo prenesel vanj ranjeno dekle. Avto je odbrzel.

*

Naslednjega dne so Vinko, knez in Ranoa obiskali v bolnišnici ranjeno Jeanne. Njen obraz je bil voščeno bled in motne oči so izdajale, da ji ni več pomoči. S težavo se je oklenila ponudene ji Vinkove roke. Zagledala se je vanj in nato dejala:

»Žrtvoval me je, da bi zaščitil sebe, prekleti... Zakaj nisem umrla takoj...«

»Ne razburjajte se!« jo je miril Vinko. »Vse bo še dobro. Pomagali vam bomo.«

»Meni ne more nihče več pomagati,« je rekla. »Končano je, in bolje bo tako. Kakšen smisel bi še moglo imeti moje življenje po vsem tem, kar se je zgodilo? Tebe sem izgubila, brez tebe pa mi ni bilo rešitve. Vem, nisi verjel, da sem te res vzljubila, toda v teh zadnjih trenutkih življenja ti vendar ne morem lagati. Da, ljubila sem te. Od tistega dogodka pri jezeru sem bila popolnoma spremenjena in dala bi bila vse, da bi izbrisala svojo preteklost in postala tvoja žena. Zasanjala sem blazen sen, ki ni bil uresničljiv.«

»Pomolčala je za trenutek in potem nadaljevala:

»Moje življenje je bilo izgubljeno že mnogo let prej. Za novo bi se morala na novo roditi. Bila sem ničvredna ženska, ki se prodaja najprej za denar, potem za koristoljubne zločine. Kljub temu je bil sen lep. Nekaj dni sem živela v privid ih. Bili so dragocenejši od vsega prejšnjega. Hvala ti zanje! Ti edini izmed vseh, kar sem jih imela, si mi jih priklical«.

»Sirota...« je vzkliknila Ranoa in solze so ji orosile oči.

88

»Ko pa si mi tisti dan v celici povedal, da si se odločil za princeso,« je nadaljevala Jeanne, »sem v trenutku spet postala tista kakor prej: grda, pokvarjena, zločinska ženska. Vso me je izpolnila ena sama strašna ljubosumnost z željo po krvavem maščevanju nad njo, ki te mi je vzela. Bila sem pač še tako nespametna, da sem le njo dolžila svoje nesreče. Hotela sem jo umoriti. Usoda je odločila drugače. Obvarovala je nedolžno in kaznovala mene.«

S pogledom je poiskala Ranoo, ki je stala v ozadju, in jo poklicala.

»Odpustite mi, princesa! Ljubite Vinka, zakaj dober je in zasluži vso ljubezen in srečo. Dajte mi roko! Tako! Bodi blagoslovljena vajina zveza!«

»Hvala vam za te besede!« je vzkliknila Ranoa. »Vse vam odpuščam. In če imate kako željo, vam jo srčno rada izpolnim.«

»Da,« je rekla Jeanne. »Okoli vratu imam obešeno svetinjico. Vzemite jo, in ko pridete v Evropo, poiščite v Parizu mojo mater Germaine Langres in jo izročite. Recite ji, da jo ji pošilja njena nesrečna hči Marianne Langres. To je moje pravo ime. Svoje matere sicer nikoli nisem ljubila s tisto nežno ljubeznijo, kakor ljubijo drugi svoje rednice, ker ji nisem mogla odpustiti, da me je rodila v okoliščinah, ki me niso mogle privesti drugam kakor na kriva pota. Vendar razumem, da je bila in je prav tako nesrečno bitje kakor jaz. Nemara še bolj. Recite ji, da jo prosim odpuščanja za vse, kar sem ji kdaj žalega prizadela! Ne povejte ji pa, zakaj in kako sem umrla.«

Marianne Langres je hotela sama seči po svetinjici, pa ni mogla. Snela ji jo je Ranoa.

»Paul Landec,« je šepetaje pripovedovala dalje, »je bil zloglasni mednarodni zločinec Maurice Rigney. Javite Interpolu njegovo smrt! Svoje pravo ime sem policiji že povedala. Poglavje je končano...«

Njene ustnice so se še premikale, besed pa z njih ni bilo več. Onesvestila se je, in bolničarka, ki je pristopila, je ugotovila smrt. Vinko sam ji je zatisnil oči.

«Sirota...« je zaihtela Ranoa.

Naslonjena na Vinka in očeta je zapustila bolnišnico.

—KONEC—

V PRIHODNJI ŠTEVILKI:

RAZBOJNIK GUZAJ

NOVA, NAPETA ZGODBA IZPOD PERESA ERNESTA TIRANA, KI BO GOTOVO ZADOVOLJILA ŽELJE ŠTEVILNIH NAROČNIKOV IN BRALCEV.

ATLETSKI POKAL SLOVENIJE 1965

PREMOČNA ZMAGA

Važič in Vivod za las zgrešila državni rekord – Marjana Lubej štirikratna zmagovalka – Pri moških Kladivar za 395 točk prehitel drugoplasiranega – Ženske za 201 točko pred drugouvrščeno – Odlična organizacija.

V soboto in nedeljo je bilo na stadionu Borisa Kidriča v Celju letošnje atletsko prvenstvo Slovenije. Žal razmočen teren ni dopustil več dobrih rezultatov. Na tekmovanju so se pomerili med sabo tekmovalci iz 14 atletskih organizacij: 198 atletov in 67 atletinj.

Izmed vseh rezultatov največ velja oni, ki ga je dosegel Simo Važič, saj je v solo teku in na razmočenem tekališču le za dve desetinki zgrešil državni rekord v teku na 3000 m. Dosegel je čas 8:02,2. Poleg njega sta se izkazala še Vivod, ki je z lahkoto premagal 206 cm in za las podrl lestvico na višini novega državnega rekorda 211 cm in Lubejeva, ki je kar štirikrat stopila na najvišjo stopnico. Zmagala je v teku na 80 m z ovirami v času 11,3, s čemer je izenačila svoj najboljši rezultat, odlična je bila v skoku v daljino, kjer je skočila 6 m, 100 m je pretekla v času 12,1, poleg tega pa je tekla v zmagoviti Kladivarjevi štafeti 4 × 100 m. Poleg tega je bila Lubejeva še tretja pri skoku v višino, kjer je preskočila 148 cm. Dvojno zmago si je na tekmovanju priborila Podmiljščakova: zmagala je v teku na 800 m — 2:31,1 ter v teku na 400 m s časom 63,8. V teku na 1500 m za moške si je svojo drugo zmago priboril Važič s časom 3:54,4, tretji pa je bil Žuntar. Žuntar je bil poleg tega drugi v teku na 3000 m za Važičem in pred Červanom. Slednji je bil zmagovalec teka na 5000 m kjer je dosegel čas 14:51,4. Trojno zmago so si Kladivarjevi atleti razen v teku na 3000 m priborili še v hoji na 5 km, kjer je zmagal Tabakovič (25:17,4), pred Tomažem in Maletom, v metu diska, Brodej 47,77, m pred Vravnikom in Peterko, v skoku ob palici, kjer je bil najboljši Vravnik s skokom 425 cm, toliko je preskočil tudi Kolnik, Pilih pa je bil za 15 cm slabši, ter v metu krogle, kjer je bil najboljši Pikula z metom 16,02 m pred Koprivico in Vravnikom Dvojno zmago so si naši priborili v metu kladiva — Bukovec 56,81 m pred Vidmarjem, ter v skoku v višino, kjer je bil drugi Medvešek s skokom 190 cm. Na prvenstvu se je dvakrat vpisal med zmagovalce tudi Polutnik, ki je zmagal v teku na 110 m z ovirami v dobrem času 15,3 (Vravnik je bil tretji) ter v teku na 400 m z ovirami. Poleg tega je bil tretji v teku na 400 m. Bole je zmagal v troskoku 13,14, Špilar je bil v metu kopja tretji, Franc Kovač v teku na 800 m drugi, Lamut pa v teku na 1500 m z ovirami tretji. Majhen polom so doživeli celjski šprinterji, saj je bil Zaletelj, kot najboljši Celjan v teku na 100 m tretji — 10,9, v teku na 200 m pa šele četrti — 22,8. Delno povračilo za to je bila zmaga naše štafete v teku 4 × 100 m v času 43,4. Zaradi nesrečne predaje pa je naša štafeta 4 × 400 m prišla na cilj šele kot peta.

Pri ženskah so se med zmagovalke vpisale še Urbančičeva v metu kopja — 46,98 m ter štafeti 4 × 100 m in 4 × 60 m. V teku na 200 m je bila Serko druga, Leškova pa tretja. V teku na 800 m je bila tretja Kukec, v teku na 400 m pa Gačnikova druga. Poleg tega je bila Komeljeva tretja v metu krogle, katero je sunila 11,51 m daleč.

OD 33 NASLOVOV REPUBLIŠKIH PRVAKOV JE KAR 21 NASLOVOV PRIPADLO TEKMOVALCEM IN TEKMOVALKAM KLADIVARJA. KLADIVAR JE PRI MOŠKIH ZBRAL 652 TOČK, DRUGI ŽAK LJUBLJANA 257 TOČK. PRI ŽENSKAH SO CELJANKE ZBRALE 372 TOČK, DRUGI BRANIK PA 171 TOČK.

Tako se je republiško prvenstvo Slovenije končalo za domačine več kot uspešno. Poleg tega je bila tudi organizacija v rokah celjskih atletskih delavcev brezhibna, zato zaslužijo tekmovalci in organizator posebno priznanje.

F. Kramer

KOMENTAR

SPET NESREČEN PORAZ?

Po nedeljskem porazu v Borovu je trener Kladivarja Panič v ljubljanskem Delu spet objavil, da je bil to nesrečen poraz, da so v nadaljevanju Celjani igrali dobro itd., itd.

Doklej še ti nesrečni porazi? Upajmo, da ne več dolgo — sicer se pa prvenstvo čez dve nedelji konča. Tedaj se bo pa verjetno končala tudi enoletna Kladivarjeva »turneja« v drugi zvezni ligi. Sicer še obstajajo teoretične možnosti za obstanek, toda teorija se le redko sklada s prakso in tako tudi v tem primeru ni kaj preveč upanja. Škoda, saj smo si od tega precej obetali in v to precej vložili, veselja navijačev in lepega nogometa pa vsaj v spomladanskem delu skorajda nismo videli.

Posamezni nogometaši so že začeli misliti na odhod iz Celja, (Remete je že dobil izpisnico). Navijači pa se bodo morali spet sprijazniti z amaterskim nogometom. Sicer je pa tako bolje, saj ne moremo zagotoviti sredstev niti za najosnovnejše dejavnosti telesne kulture.

Celje je po porazu tokrat napravilo spet presenečenje v republiški ligi in v Mariboru zmagalo s kandidatom za naslov prvaka Železničarjem. Z morebitnim uspehom to nedeljo proti Rudarju, bi si Celjani zagotovili mesto v sredini lestvice, kar bi bil končno kar lep uspeh mlade ekipe iz Skalne kleti. E. G.

SPORT NA DROBNO

Pretekli teden so v Italiji gostovali nekateri celjski atleti. Važič je zmagal v teku na 1.500 m s časom 3:45,3, Červan je bil drugi na 5.000 m s časom 14:25,0. Urbančičeva je zmagala v metu kopja z 48 metri, Lubejeva pa je bila v teku na 100 m četrta.

— — —

V nadaljevanju republiške odbojkarske lige je moštvo Celja premagalo Šempeter s 3:0, moštvo Braslovč pa ELKO Maribor z istim rezultatom.

— — —

V počastitev 20. obletnice osvoboditve in občinskega praznika bo v Žalcu 13. junija množičen telovadni nastop na preurejenem stadionu. Nastopilo bo okrog 1.500 učencev osnovnih šol.

— — —

V nadaljevanju sindikalnega tekmovanja je v odbojki zmagala ekipa Klime.

— — —

V počastitev dneva mladosti je organiziral kegljaški krožek Mesnine tekmovanje v kegljanju. Rezultati: Mesnine 669, Libela 663, AERO 648, CT 636.

NOGOMET V OKRAJNI LIGI

I. skupina 13. kolo: Vojnik : Nazarje 3:0 p. f., Senovo : Šoštanj 2:7, Steklar : Žalec 4:2, Brežice : Šmartno 0:3 p. f.

Lestvica:

Šoštanj	13	10	1	2	61 : 18	21
Steklar	13	10	0	4	55 : 26	20
Žalec	13	8	3	2	54 : 25	19
Senovo	13	4	4	5	35 : 45	12
Šmartno	13	4	1	8	29 : 24	9
Brežicę	13	4	1	8	24 : 48	9
Nazarje	13	2	3	8	27 : 60	7
Vojnik	13	2	1	10	20 : 49	5

II. skupina 16. kolo: Krško : Gotovlje 3:0 p. f., Štore : Rogatec 4:4, Šentjur : Polzela 2:2, Ponikva : Vransko 1:7, Zreče : Šalek 3:0 p. f.

MODELARJI USPESNI

V nedeljo, 23. maja 1965, so se celjski modelarji, člani modelarske šole pri Aeroklubu Celje, udeležili republiškega prvenstva v kategoriji jadralnih modelov klase A-2. Tekmovanje je bilo na letališču v Ljubljani; udeležilo se ga je 67 tekmovalcev iz cele republike. Našo ekipo je sestavljalo 7 tekmovalcev in vodja ekipe.

Kljub slabemu vremenu in močni konkurenci so mladi modelarji dosegli odlične rezultate. Dijak prvega razreda gimnazije KARNER PETER je osvojil drugo mesto, učenec osmega razreda III. osnovne šole DOLZAN DARKO pa četrto mesto.

SREDNJESOLCI V ATLETIKI

Na slovenskem prvenstvu srednjih in strokovnih šol v atletiki je ženska ekipa gimnazije zasedla drugo mesto, moška ekipa iste šole pa je bila šele peta. Zaradi deževnega vremena ni bilo doseženih boljših rezultatov. Med posameznicami sta naslov republiških srednješolskih prvakinj osvojili Borovšakova v teku na 60 m s časom 8,2 ter Urankarjeva v metu krogle z metom 9,93 metra. Kr.

BRANIK : CELJE 12 : 19

V zadnjem kolu republiške rokometne lige so celjski rokometaši gostovali v Mariboru in premagali domačega Branika z rezultatom 19:12. Tako so se Celjani pošteno revanširali za poraz proti Mariborčanom v jesenskem delu tekmovanja v Celju. Zanimivo je, da so si celjski rokometaši ravno v tej jesenski tekmi zapravili možnost za osvojitev naslova republiškega prvaka. Tako pa moramo biti zadovoljni tudi z drugim mestom, kar je pravzaprav tudi izreden uspeh, saj so tekmovali v ligi prvo leto.

V spomladanskem delu tekmovanja so bili Celjani daleč najboljši, saj so odpravili vse svoje nasprotnike. Z novim trenerjem Perasičem, dobo v prihodnji sezoni prav gotovo spet igrali vodilno vlogo v republiškem tekmovanju, v kolikor ne bi prišlo do ustanovitve II. zvezne lige, kamor bi imeli celjski rokometaši direkten vstop.

V nedeljo bo v Celju, Kranju in Ljubljani republiško prvenstvo za ostale kategorije rokometašev. Mladinci, mladinke, pionirji in pionirke se bodo pomerili za naslove republiških prvakov. Celjani bodo zastopani v vseh kategorijah, kar kaže, da pri ŽRK Celje skrbijo tudi za naraščaj in dotok novega kadra. To pa daje lepe perspektive za razvoj celjskega rokometa. —ed

BRALCI O CT

PETER KUMER IZ ZAGRADA V CELJU:

Že dvakrat smo brali članek v CT o smrti na pušeljšanku, kjer je prijatelj ubil prijatelja. Mislim, da je bilo vse resnično, samo to ni verjetno, da bi 15 fantov in 6 deklet popilo 100 litrov v eni noči. To ne bo držalo; ne vem, če kdo verjame.

Težko je verjeti, toda žal so podatki točni.

JOŽICA ŠELIGO IZ PODSREDE:

Nisem sprejela 18. številke CT. Rada bi nela vse izvode že zaradi povesti. Druge je vse v redu, samo želela bi, da bi objavljali še zdravniške nasvete. Povest je zelo lepa. V tedniku naj bo za vsakogar nekaj.

Izgubljeni CT smo vam poslali. Presenečeni smo, da se je zgubil. Zdravniške nasvete skušamo vključevati.

IVANKA DEŽELAK IZ SENTJURJA PRI CELJU:

Zadnje čase nisem zadovoljna z rubriko Radovedna malha. Dogovorili smo se, da bi vsak mesec bila ena stran naša, zdaj pa je rubrika že večkrat izšla okrnjena, dva, trije sestavki. Ostali prostor je namenjen ženam. Zakaj tako? Ali resnično ni več dopisov za RM?

Dogovora se držimo. Ste prebrali zadnjo številko? Včasih pa imamo težave: praznične številke, skrčen obseg, pa tudi dopisov za RM ni preveč.

ZMAGA KOSARKARJEV

V teku je prvenstvo II. košarkarske lige — vzhod, kjer nastopa tudi ekipa Celja. V petem kolu so Celjani gostovali v Preboldu in premagali tamkajšnjo ekipo z rezultatom 64:37 (28:19). Tekmo so odigrali v precej močnem vetru in tako moštvi nista mogli prikazati kake lepe igre. Za Celje so koše dosegli: Kolka 22, Čepin 14, Leskovšek 8, Božič 8, Šeligo 8, Zorko 4.

Tekma prejšnjega kola Celje : Rudar je bila prekinjena pri rezultatu 41:31 za goste in ne 35:11, kot je bilo pomotoma objavljeno v prejšnji številki našega lista. Celjani trenutno zavzemajo 4. mesto na lestvici s 6 točkami in tekmo manj, v vodstvu pa je ekipa Maribora z 8 točkami. C. J.

DAN ŠPORTA

V soboto in nedeljo prireja TVD Partizan v Šoštanju veliko športno prireditev »Dan športa« v počastitev 20. obletnice osvoboditve. Na predvečer bo slavnostna akademija z ognjemetom, v nedeljo pa bodo številna tekmovanja v raznih športnih disciplinah.

To tekmovanje bo odslej tradicionalno. Skupaj z ostalimi društvi bo šoštanjski »Partizan« pripravljal skupne programe in nastope ter na ta način prispeval svoj delež za omasovljenje članstva društev za telesno vzgojo.

BORL POSTAJA SMRTI

Vsako jutro je esesovec Salinger na zboru prešteval jetnike. Na prvem dvorišču smo se morali zbrati v vrste. Gestapovci so radi sloneli med oboki na hodniku in nas opazovali. Spremljali so nas z opazkami.

»Tista črna tam, viš, tista komunistka bo kmalu ustreljena«, je večkrat govoril Stössl.

Ob takih besedah me je vroče spreletelo, vendar nisem bila prepričana, da me bodo tako enostavno lahko umorili. Švicarsko državljanstvo bi me utegnilo rešiti, če bom le uspela dobiti stike s švicarskim konzulatom. To mi je vse dal rojilo po glavi. Edina rešilna bilika, ki sem se je lahko še oprijemala, je bila, da sem državljanka dežele, ki ni zapletena v vojno.

Po štetju nas je Salinger razvrstil v delovne kolone. Po 20 žensk je odbral za lupljenje krompirja, nekaj za prinašanje vode iz oddaljenega studenca za gestapovsko kuhinjo, druge spet za obdelovanje zemlje in podobno. Moški so prav tako dovažali vodo, podirali drevje, pripravljali drva, delali na poljih in vrtovih.

Večkrat sem bila v skupini, ki je lupila krompir. Jetniški kuhar Jože je prinesel tri jerbase uvelega, drobnega krompirja, ki je že bohotno klil. To naj bi zadostovalo približno za 300 ljudi dnevno. Skrivaj sem skrila kakšen za lešnik debel izrastek v žep. Zunaj so sestradani moški težko pričakovali, da smo jim iz kuhinje kaj pritihotapile. Take krompirjeve kroglice so surove pojedli z največjo slastjo.

»Ženski odred po vodo!« je pogostokrat zavpil stražar.

Stekle smo po stopnicah in napotili so nas v gestapovsko kuhinjo. Tam smo dobile vedra in lonce. V koloni po dve smo stopale v spremstvu esesovca ali orožnika k oddaljenemu gozdnemu studencu. Na to pot smo rade hodile, ker smo lahko vsaj malo zadihale v svežem zraku.

(Dalje)

CELJSKI TEDNIK

4. 6. 1965 — Št. 22

Časopis je ustanovil okrajni odbor SZDL. Izšel je 2. 6. 1945 kot »Nova pot«, do 1955 kot »Savinjski vestnik« in dalje kot »Celjski tednik«. S 1. januarjem 1965 ga soustanavljajo občine: Mozirje, Laško, Celje, Slovenske Konjice, Šentjur pri Celju, Šmarje pri Jelšah, Žalec in OO SZDL Celje. — Urejujejo: Rudi Lešnik, glavni urednik; Drago Hribar, odgovorni urednik; Borivoj Wudler, tehnični urednik; Ivica Burnik, Jože Klančnik in Janez Sever. — Tednik izhaja ob petkih. Izdaja in tiska ČP »Celjski tisk«. Uredništvo in uprava: Celje, Trg V. kongresa 5, poštni predal 152. Telefon: 23-72. Tekoči račun 603-11-1-656 Cena posamezne številke 30 din. Letna naročnina 1.200 din; polletna 600 din; mesečna 100 din. Inozemstvo 2.400 din.

pisala: IKOVIC KLANČNIK

BOJ NA KAČJEKU

risal: PETER KRIVEC

Tiho in previdno se je vila proti Solčavi dolga kolona zelencev in rjavcev. Ljudje jih niso pričakovali, saj so bili še vsi pod vtisom veličastnega slavja, poleg tega pa so se zanašali na Savinjo. Borci VDV pa so bili pri Ramšaku in Majdaču.

Prva žrtev podivjanega Lashofa, ki ga je strokovno miniranje tebrskega mostu posebej razkačilo, je bil Ivan Klemenšek. Srečali so ga pred vasjo in ga takoj pobarali, kje da so banditi. Ivan se je prestrašil, a je odvrnil, da nima pojma o partizanih. To je bilo več kot dovolj, da ga je Lashof sam začel obdelovati s puškinim kopitom. Udarjal je na slepo in pobesnelo kričal. »Boš že še zinil, ti uš, ti usrane! Čakaj!« In znova so kot toča padali udarci po Ivanu. Toda Ivanova trma je zmagala. Lashof se je naveličal in ga je brcnil ob pot. Lashofa je zamikala druga žrtev. Ravnokar so pripeljali Matija Černeta. Še slabše se mu je godilo.

Hauptman Wegel pa se je muzal, ko je opazoval Lashofa, in sam zase zamrmral: »S takimi trdimi bučami ne prideš nikamor. Ne bo se dobro izteklo.«